

การใช้บัญชีบริหารในอุตสาหกรรม

ภาคใต้

Managerial Accounting Application in

Southern Industries

Order Key.....	2328.....
BIB Key.....	65157.....

เลขที่.....	HD ๗๐. T ๕๒๕๖๘.....
เจ้าของ.....
วันที่.....	/ ๑.๐๗. ๒๕๓๘.....

๙๔๘ ๒๕๓๗ ๘ ๑

สมแก้ว รุ่งเสศเกรียงไกร

ภาควิชาการจัดการ - ภาคตะวันออก
กรุงเทพฯ - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
กรรมการผู้จัดการ วิจัย
พรรษมน บุญบางชัย

ภาควิชาการธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
หาดใหญ่ สงขลา

บทคัดย่อ

ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา การขยายตัวของสาขาวิชาอุตสาหกรรมในภาคใต้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งระบบข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบัน การศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารมีความประสงค์ (1) ทราบถึงเทคนิคทางบัญชีบริหารที่อุตสาหกรรมในภาคใต้ใช้อยู่ (2) ทราบถึงบทบาทของนักบัญชี และ (3) ทราบถึงคุณสมบัติของนักบัญชีบริหาร วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์จากสมุดบัญชีของอุตสาหกรรม 100 แห่งในจังหวัดรัตนโกสินทร์ ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสระแก้ว จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสงขลา จำนวน 89 ตัวอย่าง การกระจายข้อมูลพิจารณาจากจำนวนอุตสาหกรรมในจังหวัดนั้น จากการเก็บข้อมูลมาจากจังหวัดครั้ง 22 ตัวอย่าง สุราษฎร์ธานี 13 ตัวอย่าง และจังหวัดสงขลา 51 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารพบว่า เทคนิคบัญชีบริหารที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แยกออกเป็น 5 กลุ่ม คือ (1) การจัดทำงบกำไรขาดทุน (2) การศึกษา (3) การวางแผนและการควบคุม (4) การกระจายอันดับ และ (5) การวิเคราะห์งบการเงิน พบว่าการใช้เทคนิคบัญชีบริหารจะเน้นการนำเสนอข้อมูลในลักษณะบัญชีการเงินมากกว่า ผู้ริเริ่มน่า เทคนิคบัญชีบริหารมาใช้ศึกษาแผนกบัญชี/การเงิน (43.0%) และทีมงานบริหารของกิจการ (31.4%) ทางด้านปัจจัยการใช้บัญชีบริหาร คือผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ (23.3%) และขาดการวางแผนบัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม (23.3%)

นักบัญชีจะให้ความสำคัญระหว่างต้นปีก่อนกลางที่เป็นบทบาท เกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลทางการเงิน / การบัญชีเป็นการติดตามความต้องการของฝ่ายบริหาร (37.2%) ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการตัดสินใจที่มีผลกระทบทางการเงิน (29.1%) การจัดทำข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการประเมินผล (38.4%) และเสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีและ การสอบบัญชี (31.4%) ส่วนบทบาทของนักบัญชีทางด้านอื่นๆ อยู่ในเกณฑ์น้อย

นักบัญชีให้ความสำคัญกับคุณสมบัติในระดับปานกลาง คือ มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม-ศาสตร์ (43.0%) มีความสามารถในการบริหารเวลา (47.7%) และมีความสามารถในการปรับใช้เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่ (33.7%) ส่วนคุณสมบัติทางด้านอื่นอยู่ในเกณฑ์น้อย

คณบัญชีมีความเห็นว่า การพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาบัญชี เป็นเรื่องสำคัญ การพัฒนาอยู่ในรูปแบบที่อุตสาหกรรมต้องดำเนินการเองหรือสถาบันการศึกษาจัดดำเนินการ

**Managerial Accounting Application
for Industries in Southern Thailand
Region**

In the past five years (1990-1994), manufacturing sector have contributed significantly to the country economic growth. At present sometimes executives are hesitant about making a particular decision. Business executives are aware that they want more information before making a final choice. Hence, research on managerial accounting application was undertaken with three specific objectives:

- (1) investigation of current managerial accounting and techniques used
- (2) accountant roles, and
- (3) current characteristics of managerial accountants

Research methodology was base on the questionnaires and interviews with accountants who work in various manufacturing sector. The target manufacturing was set at 100 samples. Industrial area covered three provinces of Trang, Surat Thani and Songkhla. Total samples obtained was 86 samples were draw from each province proportionately to industrial establishment in the province as follows:

<u>Province</u>	<u>No. of Samples</u>
Trang	22
Surat Thani	13
Songkhla	<u>51</u>
Total	<u>86</u>

The findings of managerial accounting application revealed five categories of managerial accounting techniques currently used, namely: (1) profit and loss statement report (2) decision making process, (3) planning and control, (4) delegation of authority, and (5) the analysis of financial statement.

The study also revealed that managerial accounting was oriented toward the presenting the financial accounting. Company's department of accounting and finance was the main initiator to introduce "managerial accounting techniques" to their department (43.0%), and the executive team (31.4%). The main problems of using managerial accounting were management not aware of the importance of managerial accounting application (23.3%) and lack of setting proper accounting system and practices (23.3%)

Further study revealed the followings: (1) accountant indicated that financial accounting report is important (37.2%) (2) accountant gave advices to management on financial aspects with regard to decision-making (29.1%), (3) accounting information for evaluation (38.4%), (4) good accounting practice and auditing (31.4%), and other accountant's role was less significant.

Accountant indicated degree of significance as "median" was the knowledge of behavioral science (43.0%), capability of time management (47.7%), adaptation to modern office requirement (33.7%), and other criteria was very low.

The study team is confident that accounting human resource development is very important. Human resource development may be conducted in two different ways: in-house training done by the firm's personnel, and educational institutes.

คำนำ

อุตสาหกรรมของภาคใต้มีการขยายตัวอย่างมาก ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของ การแข่งขันในภาคการค้าแบบไร้พรมแดน ทำให้ระบบข้อมูลข่าวสารทางการบริหารมีความจำเป็น ในการดำเนินธุรกิจอย่างมาก ระบบปัญชีเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูล การศึกษาการใช้ปัญชีบริหาร ในอุตสาหกรรมภาคใต้ เป็นการศึกษาถึงการนำเทคโนโลยีปัญชีบริหารที่ใช้บทบาทของนักปัญชีบริหาร เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ปัญชีบริหารในอุตสาหกรรมของภาคใต้มากขึ้น จะเป็น ข้อมูลในการพัฒนานักปัญชีให้มีคุณภาพมากขึ้น

การศึกษาดังกล่าวประสบความสำเร็จ เนื่องมาจากความอนุเคราะห์ของนักปัญชีใน อุตสาหกรรมในภาคใต้ที่ให้สัมภาษณ์ข้อมูลและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ทำให้การศึกษามีความสมบูรณ์ มากขึ้น คณบัญชีจึงขอขอบคุณ ณ ที่นี่ด้วย

คณบัญชีชัย

ตุลาคม 2537

ສາ ວິທະຍາ

ໜ້າ	ຫຸນ້າ
1	ບຫນ້າ
	ໄຄຮາສວັງເພື່ອສູນກາງເສດຖະກິດ
	ຄວາມສາຄືແລະກື່ນາຂອງປັບປຸງທີ່ທ່າກາຣວິຈີຍ
	ວັດທຸປະສົງຄົງໂຄງກາງ
	ຜລປະໄຍ້ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ
	ວິວິຈີຍ
	ປັບປຸງຂອງກາຮັດ ແກ້ບບ້ອນມູດ
	ສຽບ
2	ກາວປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ກາວໃຊ້ເຕັກນິກກາວປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ຜູ້ວິເວັມກາວໃຊ້ເຕັກນິກກາວບົບວິທາຮ
	ປັບປຸງກາວໃຊ້ປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ສຽບ
3	ບທບາທຂອງນັກປັບປຸງ
	ກາວໃຊ້ບ້ອນທາງກາວປັບປຸງ
	ບທບາທຂອງນັກປັບປຸງ
	ສຽບ
4	ຄູ່ຄລມປັບປຸງຂອງນັກປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ແນວໃໝ່ຂອງນັກປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ຄູ່ຄລມປັບປຸງຂອງນັກປັບປຸງບົບວິທາຮ
	ສຽບ

บทที่	หน้า
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	50
ผลการศึกษาการใช้ปั๊บวิหารในอุตสาหกรรมภาคใต้ ข้อเสนอแนะ	50
สรุป	60
	61

ภาคผนวก

บริษัทผู้จัดทำ

บทที่ ๑

บทนำ

ในส่วนแรกของบทนี้จะนำเสนอข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจของภาคใต้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจทางด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมในภาคใต้ หลังจากนั้นจะได้กล่าวถึงความล่าช้าและที่มาของปัญหาที่ทำให้วิจัย วัด呂ประสบค์ของการวิจัย และวิธีการศึกษา

โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของภาคใต้ประกอบด้วยภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว ภาคเกษตรมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้คือยางพารา ข้าว กากแฟ ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์ และสัตว์ปีก ภาคอุตสาหกรรมมีการทำเหมืองแร่ ติบุก วุลแพร์ ลิกไนท์ แบบโรท พลูอยอไรท์ และยิบซิ่น นอกจากนี้ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นร่องรับผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งประกอบด้วย ยางแผ่นรวมครัว ยางแท่ง น้ำยางข้น อาหารทะเล แซ่บซิง อาหารทะเลกระปอง และปลาปัน ส่วนการท่องเที่ยวเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความล่าช้า ในหลายจังหวัดของภาคใต้ ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ พังงา สงขลา สุราษฎร์ธานี เป็นต้น¹

สาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวในช่วงปี 2532-2536 (ตารางที่ 1-1) ทั้งภาคใต้ ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง แม้ว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคใต้ยังคงพึ่งพาภาคเกษตร แต่แนวความคิดของการพัฒนาระบบการเกษตรเพื่ออุตสาหกรรมมีมากขึ้น ซึ่งคาดว่าภาคอุตสาหกรรม จะมีบทบาทมากขึ้น

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้ รายงานภาวะเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ ปี 2537 หน้า 15-45

ตารางที่ 1-1 : จำนวนโรงงานอตสาหกรรมในภาคฯต์ (โรง)

จังหวัด	พ.ศ.				
	2532	2533	2534	2535	2536
ตอนบน					
ชุมพร	423	444	444	572	626
ระนอง	126	147	169	195	231
สุราษฎร์ธานี	667	717	719	758	805
นครศรีธรรมราช	1,152	1,184	1,233	1,402	1,492
พัทลุง	247	258	244	280	308
ภูเก็ต	289	319	362	416	436
กระบี่	161	196	196	251	257
	3,065	3,265	3,367	3,874	4,155
ตอนล่าง					
ตรัง	247	287	359	376	405
พัทลุง	723	764	861	888	893
สงขลา	1,154	1,229	1,175	1,298	1,402
สตูล	84	121	165	175	185
ปัตตานี	773	791	804	813	824
ยะลา	248	271	280	313	343
นราธิวาส	702	711	645	667	687
	3,931	4,174	4,289	4,530	4,739
รวม	6,996	7,439	7,656	8,404	8,894

ที่มา : กองควบคุมโรงงานและศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคฯต์

ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ ดำเนินการในรูปแบบที่สอดคล้องกับ
ภาคใต้ โดยแยกเป็น 5 กลุ่ม คือ อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา อุตสาหกรรมไม้สนพีช อุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ประมง อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ ซึ่งสูปจนวนโรงงาน
อุตสาหกรรมที่สำคัญได้ตามตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ (โรง)

ประเภทโรงงาน	ต้อนบน							ต่อน้ำ							รวม
	ทุนฯ	แรงงาน	ถูกกฎหมาย	น้ำเสีย	ผังฯ	ไฟฟ้า	กรวยป.	คง	พื้นที่ดูด	ลงชื่อ	สูญ	ขัดเคลื่อน	จะดูด	น้ำเข้าราก	
อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา:															
เยรูปช่องน้ำยา	2	-	8	3	2	-	2	6	1	13	1	2	13	-	53
เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน	-	-	1	1	-	-	-	3	-	9	-	-	1	-	15
เหล็กกล่อง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
ปาเก็ตพัสดุส้าน ฯลฯ	-	-	1	1	-	-	-	-	-	2	-	-	1	-	5
ไฟเบอร์	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	3
กุญแจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	2
ห้องพักเดือน	-	-	1	-	-	-	-	1	-	2	-	-	-	-	4
	2	-	12	5	3	-	2	10	1	28	1	2	17	-	83
อุตสาหกรรมไม้สนพีช :															
แกงผักเผาเปลี่ยนพีบ	10	-	4	-	-	-	10	4	5	2	-	-	-	-	35
กลันผักเผาเปลี่ยนพีบสูชีฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	3
แกงผักเผาเปลี่ยนพีบอย่างพารา	-	-	-	-	-	-	-	2	-	4	-	-	-	-	6
แกงผักเผาเปลี่ยนพีบวัว	-	-	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7
	10	-	11	-	-	-	10	6	5	9	-	-	-	-	51

ประจำการในงาน	ต่องบบ								ต่องล่า�						รวม
	หมาก	รากนอง	คุราอูร์	นครศรี	พิงา	กุเต็ม	กระปี่	ศรี	ฟักลุง	สงขลา	สุราษฎร์ธานี	ยะลา	นราธิวาส		
อุบลราชธานี															
ชุมชน	8	8	4	13	2	3	-	7	-	13	4	4	-	-	66
อาชญากรรมทางป้อง	1	-	2	-	-	-	-	1	-	6	1	5	-	-	16
อาชญากรรมอาชญากรรม	2	5	4	2	-	2	-	6	-	18	1	2	-	-	43
	12	13	10	15	2	5	-	14	-	37	6	11	-	-	125
เชียงราย															
อาชญากรรมอาชญากรรม	4	-	11	15	1	3	3	12	-	29	1	3	17	12	111
อาชญากรรมพื้น	2	-	4	4	-	-	-	1	1	6	-	-	1	-	19
อาชญากรรม	-	-	2	-	-	2	1	-	-	11	-	-	-	-	16
อาชญากรรมน้ำ	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
อาชญากรรม	-	-	1	-	-	-	-	1	-	2	-	-	1	-	5
อาชญากรรมน้ำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
อาชญากรรมชีวิต	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
อาชญากรรมเด็ก	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	2
อาชญากรรมเด็ก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
อาชญากรรมเด็ก	3	-	5	4	1	2	2	12	-	16	1	2	8	-	56
อาชญากรรมเด็ก	3	-	4	4	1	1	1	12	-	14	-	3	8	-	51
อาชญากรรม	-	-	5	2	-	3	-	5	-	8	-	2	3	1	29
	12	-	34	29	3	12	7	44	1	86	2	12	38	13	293

ประจำเดือน	ยอดยกเว้น							ยอดรวม							รวม
	จำนวน ราย	จำนวน รัฐบาล	จำนวน สุราษฎร์ฯ	นครศรี ธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	กระบี่	ตรัง	พังง	สงขลา	ยะลา	ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส	
กันยายน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
ตุลาคม	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
พฤศจิกายน	-	-	-	1	-	-	-	1	1	1	-	-	-	-	4
	3	-	3	5	1	8	-	2	1	36	-	-	2	5	66
รวม	39	13	70	54	9	25	19	76	8	196	9	25	57	18	618

หมาย : คุณสมบัติของลูกค้าหักภาษี ห้ามนำบโรงงานสุดสักระยะที่ส่าหรือคงสภาพได้ ปี 2534

จากตารางที่ 1-1 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดสามลำดับแรกในเขตภาคใต้ตอนบนคือ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ส่วนเขตภาคใต้ตอนล่างคือ สงขลา พัทลุง และปัตตานี แต่เมื่อพิจารณาตารางที่ 1-2 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ พบว่า เขตภาคใต้ตอนบน อุตสาหกรรมไม้ย่างพารามีมากในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพังงา อุตสาหกรรมน้ำมันพืชมีมากในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และกะบี อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมงมีมากในจังหวัดนครศรีธรรมราช ระนอง และชุมพร อุตสาหกรรมยางพารามีมากในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพรและภูเก็ต ส่วนอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ มีมากในจังหวัดภูเก็ต และนครศรีธรรมราช

ในเขตภาคใต้ตอนล่าง การกระจายตัวของอุตสาหกรรมที่สำคัญมีลักษณะต่อไปนี้ อุตสาหกรรมไม้ย่างพารามีมากในจังหวัดสงขลา ยะลา และตรัง อุตสาหกรรมน้ำมันพืชมีมากในจังหวัดสงขลา ตรัง และพัทลุง อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมงมีมากในจังหวัดสงขลา ตรัง และยะลา ส่วนอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ มีมากในจังหวัดสงขลา นราธิวาส และตรัง

ตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วว่าอุตสาหกรรมของภาคใต้มีลักษณะรองรับผลผลิตทางการเกษตรซึ่งผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญในภาคใต้คือ ยางพารา (ให้ผลผลิตในรูปเป็นไม้ย่างและไม้ย่าง) ปาล์มน้ำมันและมะพร้าว (ให้ผลผลิตในรูปของน้ำมันพืช) ประมง (ให้ผลผลิตในรูปปลาป่นและอาหารทะเล) การจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งมีลักษณะจัดตั้งใกล้แหล่งวัสดุดิน เป็น ปาล์มน้ำมัน กะจายพืชเพาะปลูกในเขตจังหวัดกะบี สุราษฎร์ธานี เป็นต้น โรงงานปาล์มน้ำมันจะเกิดขึ้นในเขตจังหวัดตั้งกล่าว

ตารางที่ 1-3 : การส่งเสริมการลงทุน การร่วมลงทุน และเงินลงทุนในอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้

ประเภทโรงงาน	จำนวน โรงงาน	การส่งเสริมการลงทุน*1		การร่วมลงทุน		เงินลงทุน (ล้านบาท)*3
		ได้	ไม่ได้	ไทย	ไทย-ต่างชาติ*2	
อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา						
แปรรูปข้าวหน้ายา	53	11 (20.8)	42 (79.2)	52 (98.1)	1 (1.9)	0.9 - 80.0
เพอร์ฟิโรร์และชิ้นส่วน	15	13 (86.6)	2 (14.4)	8 (53.3)	7 (46.7)	2.1 - 99.0
เครื่องเรือน	1	- (-)	1(100.0)	1(100.0)	- (-)	NA
ปาเก็ แฟ้มประสำน竹ฯ	5	5(100.0)	- (-)	3 (60.0)	2 (40.0)	7.0 - 360.0
ผ้าเนียร์	3	2 (66.7)	1 (33.3)	1 (33.3)	2 (66.7)	51.4 - 55.0
ลูกปัด	2	1 (50.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	7.4 - 20.0
ของเด็กเล่น	4	1 (25.0)	3 (75.0)	4(100.0)	- (-)	4.5 - 35.0
อุตสาหกรรมก่อสร้างพืช						
สกินน้ำมันปาล์มดิบ	35	16 (45.7)	19 (52.3)	30 (85.7)	5 (14.3)	0.3 - 210.0
กลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์	3	- (-)	3(100.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	4.2 - 66.1
สกินน้ำมันเมล็ดยางพารา	6	- (-)	6(100.0)	6(100.0)	- (-)	0.5 - 6.4
สกินน้ำมันมะพร้าว	7	- (-)	7(100.0)	7(100.0)	- (-)	0.1 - 6.9
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์						
ปั้มน้ำ						
ปลาปัน	66	- (-)	66(100.0)	66(100.0)	- (-)	1.1 - 52.0
อาหารทะเลกระป๋อง	16	13(81.25)	3 (18.75)	10 (62.5)	6 (37.5)	15.0 - 136.0
อาหารทะเลแช่แข็ง	43	29 (67.4)	14 (32.6)	29 (67.4)	14 (32.6)	1.2 - 220.0

ประเภทโรงงาน	จำนวน โรงงาน	การส่งเสริมการลงทุน*1		การร่วมลงทุน		เงินลงทุน (ล้านบาท)*3
		ได้	ไม่ได้	ไทย	ไทย-ต่างชาติ*2	
อุตสาหกรรมยางพารา						
ยางแฟ้มรวมคิวิน	111	- (-)	111(100.0)	111(100.0)	- (-)	0.3 - 231.0
ยางพังผีเสื้อ	19	- (-)	19(100.0)	19(100.0)	- (-)	0.8 - 55.0
ถุงมือยาง	16	16(100.0)	- (-)	8(50.0)	8 (50.0)	15.1 - 217.0
ถุงยางอนามัย	1	1(100.0)	- (-)	- (-)	1 (100.0)	30.0
ยางรัดข้อ	5	3 (60.0)	2 (40.0)	3 (60.0)	2 (40.0)	0.5 - 78.6
พืชอนพองน้ำ	1	1(100.0)	- (-)	1(100.0)	- (-)	17.1
แบบยางยืด	1	1(100.0)	- (-)	- (-)	1 (100.0)	175.0
พื้นรองเท้ายาง	2	2(100.0)	- (-)	1(100.0)	1 (100.0)	3.6 - 60.0
ยางรองฟัน	1	1(100.0)	- (-)	1(100.0)	- (-)	34.5
น้ำยางข้น	56	55 (98.2)	1 (1.8)	37 (66.1)	19 (33.9)	3.8 - 90.1
ยางเครฟ	51	29 (56.9)	22 (43.1)	42 (82.4)	9 (17.6)	4.1 - 90.1
ยางแท่ง	29	12 (41.4)	17 (58.6)	26 (89.7)	3 (10.3)	12.0 - 231.0
อุตสาหกรรมพลาสติกและสินค้า						
ถุงพลาสติก	23	22 (95.7)	1 (4.3)	23(100.0)	- (-)	1.0 - 20.4
ขวดพลาสติก	6	6(100.0)	- (-)	6(100.0)	- (-)	1.7 - 8.5
เม็ดพลาสติก (จากพลาสติกเก่า)	7	7(100.0)	- (-)	7(100.0)	- (-)	0.7 - 5.3
ไนล์	5	5(100.0)	- (-)	5(100.0)	- (-)	1.2 - 9.0

ประเภทโรงงาน	จำนวน โรงงาน	การส่งเสริมการลงทุน ^{*1}		การร่วมลงทุน		เงินลงทุน (ล้านบาท) ^{*3}
		ได้	ไม่ได้	ไทย	ไทย-ต่างชาติ ^{*2}	
เชือกฟาง ผลิตภัณฑ์	1	1(100.0)	- (-)	1(100.0)	- (-)	10.9
ผ้าจอก	1	1(100.0)	- (-)	1(100.0)	- (-)	0.8
กระปองโลหะบรรจุ						
อาหาร	3	- (-)	3(100.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	15.0 - 145.0
ถังโลหะ	3	- (-)	3(100.0)	3(100.0)	- (-)	25.0 - 86.5
พอกหนัง	1	- (-)	1(100.0)	1(100.0)	- (-)	5.4
ที่นั่งส่วนบุคคล/ไฮดรอลิก	2	- (-)	2(100.0)	- (-)	2 (100.0)	8 - 58.6
รองเท้ากีฬา	1	- (-)	1(100.0)	- (-)	1 (100.0)	60.0
กล่องกระดาษ	1	1(100.0)	- (-)	1(100.0)	- (-)	4.5
เซรามิกส์	3	2 (66.7)	1 (33.3)	3(100.0)	- (-)	2.8 - 78.9
ปูนซีเมนต์, กระเบื้อง	2	- (-)	2(100.0)	NA	NA	42.5 - 227.2
หินอ่อน	2	2(100.0)	- (-)	2(100.0)	- (-)	0.8
แม่บุญ	1	- (-)	1(100.0)	NA	NA	805
แมสค์	4	4(100.0)	- (-)	4(100.0)	- (-)	2.3 - 5.9

* 1 ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงร้อยละ

* 2 ต่างชาติที่ร่วมลงทุน ได้แก่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ช่องกง อังกฤษ สหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เคนยา รัสเซีย และแคนาดา

* 3 หมายถึงมูลค่าสูงสุดและต่ำสุดของเงินลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ฯ

ที่มา : การวิเคราะห์ข้อมูลของคณะกรรมการวิจัย โดยอาศัยข้อมูลจาก ท่าเนียบ

โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ (ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ภาคใต้ 2534)

จากตารางที่ 1-3 แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมการลงทุน การร่วมลงทุน และเงินลงทุนในอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมไม่ย่างพารา จะกระจายอยู่ในเกือบทุกประเภท อุตสาหกรรมป่าเก็ง ไม้ประลาน ได้รับการส่งเสริม ร้อยละ 100 อุตสาหกรรมน้ำมันพืชจะได้รับการส่งเสริมเฉพาะอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ ร้อยละ 45.7 อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมงได้รับการส่งเสริมในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเบ็ดเตล็ด ร้อยละ 81.25 และอุตสาหกรรมอาหารทะเลแซ่บเปี๊ยง ร้อยละ 67.4 อุตสาหกรรมยางพารา จะได้รับการส่งเสริมการลงทุนกระจายอยู่ในเกือบทุกประเภท ยกเว้นอุตสาหกรรมยางแผ่นร่มคัน และอุตสาหกรรมยางผึ้งแห้ง ส่วนอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ จะได้รับการส่งเสริมในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

การร่วมลงทุน จะกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนจำนวนสูง ต้องอาศัยตลาดต่างประเทศ หรือเทคโนโลยีสูง การร่วมลงทุนจะกระจายอยู่ในทุกอุตสาหกรรม ประเทศไทยที่เข้ามาร่วมลงทุนประกอบด้วย ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ช่องกง ยังกฤษ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก และแคนาดา ประเทศไทยที่เข้ามาร่วมลงทุนมากที่สุดคือ มาเลเซีย สิงคโปร์ และญี่ปุ่น

เงินลงทุนของอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ จะมีช่วงการลงทุนระหว่างมูลค่าสูงสุดและมูลค่าต่ำสุด แตกต่างกันมากในอุตสาหกรรมทุกกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการตั้งของภาระทางภาษี

ความสำคัญและที่มาของข้อข้อหาที่ทำให้การวิจัย

สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างรวดเร็วจนถูกยกเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดแห่งภาคเกษตร การค้าและการผลิตมีต่อสัมคมต้องการภายในประเทศเท่านั้น แต่ขยายวงกว้างไปสู่ตลาดโลก สังคมและการประกอบธุรกิจภายในครอบครัวถูกยกเป็นกิจการขนาดใหญ่ มีการนำกิจการเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อกระจายหุ้นให้

กับประชาชนโดยทั่วไป สภาพการค้าและการประกอบการที่เปลี่ยนแปลงไปสังกกล่าว ทำให้การค้าเป็นธุรกิจต้องการนักบริหารมืออาชีพ ต้องใช้หลักวิชาการและเทคโนโลยีใหม่²

สภาวะการณ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ ความต้องการอาชีวศึกษาท้องน้ำก็ยังคงส่งเสริมนักบริหารมืออาชีพ ซึ่งนักบริหารเหล่านี้จะต้องอาศัยข้อมูลที่เชื่อถือได้ และความเห็นจากนักบัญชีมาวิเคราะห์วางแผน ควบคุมและตัดสินใจในการดำเนินกิจการ และดำเนินการทางด้านบริหารการเงิน ดังนี้ นักบัญชีต้องแสดงบทบาทในฐานะนักบัญชีบริการมากขึ้นดังนี้³

1. ท่าหน้าที่บริการข้อมูล เพื่อให้นักบริหารมีข้อมูลเพียงพอในด้านการควบคุมและการตัดสินใจ
2. ท่าหน้าที่ให้คำปรึกษาทางการจัดการ โดยให้ข้อมูลของภาวะเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการพิจารณาทางเลือกต่างๆ
3. ท่าหน้าที่จัดทำแผนและการควบคุม ซึ่งเป็นงานที่สำคัญ คือการทำแผนงานให้อยู่ในรูปของงบประมาณและงบประมาณต่างๆ เป็นเครื่องมือในการควบคุมพร้อมทั้งประเมินผลโดยการเปรียบเทียบระหว่างงบประมาณกับข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง
4. ท่าหน้าที่ติดต่อและประสานงาน ความล้าเร็วของการบัญชีบริการ คือความสามารถในการติดต่อและประสานงานกับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งรวมทั้งนักบริหารและผู้อื่นที่บังคับบัญชา
5. ท่าหน้าที่จัดวางระบบ เพื่อการจัดทำระบบการควบคุมและการรายงานทางการเงิน
6. ท่าหน้าที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลให้เหมาะสมสมกับภาวะทางเศรษฐกิจ

2. марวัย พดุงสิทธิชัย "บทบาทของนักบัญชีกับการขยายตัวของเศรษฐกิจ" การปรับตัวของนักบัญชีกับการเปลี่ยนความเป็น NICS (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2532) หน้า 11

3. Chadwich, Leslie, The Essence of Management Accounting (Singapore : Prentice Hall, 1991) p. 4-5

ปัญชีบัญชีหาร เป็นข้อมูลที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อการบริหาร วางแผน และการตัดสินใจ ภายในองค์การ วิเคราะห์การของบัญชีบริหารในสหราชอาณาจักรครั้งที่ 19 โดยเริ่มใช้ใน ฤศจิกายนก่อน ในระยะแรกจะเน้นการบริหารทางด้านต้นทุนและนำเข้าสู่การใช้ข้อมูลทางด้าน การตัดสินใจ ในช่วง 1980 มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคนิคการผลิต ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยน- แปลงทางบัญชีบริหารอย่างมาก⁴ ญี่ปุ่นผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านบัญชีบริหาร ใน ช่วงปลายคริสต์ทศวรรษที่ 1970 ญี่ปุ่นให้ความสนใจกับคุณภาพ ซึ่งมีผลทำให้ต้นทุนลดลง ญี่ปุ่นพัฒนา การบัญชีบริหารตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา 10-15 ปี ซึ่งข้อสรุปของการบัญชีบริหารของญี่ปุ่นมีดังนี้⁵

1. บางธุรกิจในญี่ปุ่นใช้บัญชีบริหารที่พัฒนาแตกต่างไปจากสหราชอาณาจักร แต่บาง ธุรกิจในญี่ปุ่นใช้บัญชีบริหารที่ใกล้เคียงกับสหราชอาณาจักร
2. สร้างข้อมูลนักบริโภคคำท้วงโลก ญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็น ลำดับแรก แผนการให้ความสำคัญกับผู้ซื้อหุ้น
3. นักบริหารญี่ปุ่นสร้างแนวความคิดว่า ราคาขายลดลงพร้อมกับการลดต้นทุน เพื่อ จะได้รักษาผลกำไรและทำให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้ พร้อมทั้งมีผลตอบแทน ให้แก่นักลงทุน ส่วนนักบริหารสหราชอาณาจักรเชื่อว่าราคาขายเป็นผลมาจากการ ต้นทุน ดังนั้น ในการจะเงินเพื่อต้นทุนที่เพิ่มขึ้นก็ต้องให้มีการเพิ่มราคาขาย
4. นักบริหารญี่ปุ่นดำเนินการควบคุมต้นทุน ในช่วงวางแผนการผลิตและพัฒนา วางแผน การผลิต แผนการควบคุมต้นทุนเมื่อผลิตเสร็จแล้ว

4. Kaplan, Robert S., and Atkinson, Anthony, A., Advanced Management Accounting, 2nd edition, (Singapore : Prentice-Hall, 1989)

p. 2-9

5. Howell Robert A. and Sakurai, Michiharu "Management Accounting (and Other) Lessons from the Japaness" Management Accounting (December 1992) p. 28-34

5. การจัดทำรายงานของผู้ปุนจะจัดทำอย่างรวดเร็ว และส่งผลให้หน่วยงานรับทราบทันที จะช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหา ระบบข้อมูลขององค์กรธุรกิจผู้ปุน จะไว้เหลือเวียนແวนอนข้ามหน่วยงานต่างๆ ในระดับล่าง แทนระบบเดิมที่รายงานข้อมูลจากการศึกษาเป็นสู่ระดับบน
6. ธุรกิจผู้ปุนจัดทำงบประมาณเจตนาครึ่งปี พัฒนาแผนกลยุทธ์ และพยายามลดเวลาการจัดทำงบประมาณลงธุรกิจ สหรัฐอเมริกาเน้นการจัดทำงบประมาณ เป็นปี ซึ่งเสียเวลาในการจัดทำอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนงบประมาณในช่วงระหว่างปี เนื่องจากภาวะการแข่งขันก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนแผนงาน
7. ธุรกิจผู้ปุนประเมินผลโดยการพิจารณาอัตราผลตอบแทนการขาย แผนการพิจารณาอัตราผลตอบแทนการลงทุน
8. นำปัญชีบริหารผู้ปุน จะพยายามพัฒนาการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีในทิศทาง การประหายดต้นทุนการจัดทำงบประมาณ
9. นำบริหารผู้ปุนให้ความสนใจกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกชั้นตอน ศึกษา การจำบุคลากรทางด้านปัญชีจะเน้นการคัดเลือก การฝึกอบรมและการพัฒนา
10. นำปัญชีผู้ปุนเข้ามาฝึกบทบาทของการตัดสินใจ เรื่องสำคัญหลายเรื่อง เช่น การวางแผนการผลิตและต้นทุน การควบคุมต้นทุน การจัดทำงบประมาณ การพัฒนาของปัญชีบริหารผู้ปุน มีผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านหลักการบัญชี

อาจสรุปได้ว่าระบบบัญชีบริหารเดิมอาจเหมาะสมกับระบบการผลิตที่เน้นการใช้งาน แต่ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของผลิตภัณฑ์ และการวัดผลการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมและเชื่อถือได้ในสภาพการผลิตที่ใช้เครื่องจักรแทนแรงงาน อย่างไรก็ตาม ไม่อาจจะถือเป็นข้อบุคคลได้ว่านักบัญชีจะต้องยกเลิกระบบบัญชีบริหารที่ใช้มาแล้วทั้งหมด⁶

6. ความคิด ไกมาร์ท, กัญญา นวลแย และคณูชา ศุภนิชกิจ "การพัฒนาระบบการบัญชีบริหาร กำหนดมาตรฐานของธุรกิจในยุคการผลิตแบบไฮเทค" การปรับตัวของนักบัญชีกับการเปลี่ยน NICS (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2532) หน้า 87

การจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญชีบริหารสำหรับหน่วยงานต่างๆ อาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะการค้าเนื่องจากทางธุรกิจและระดับความต้องการของผู้บริหารในหน่วยงานนั้นๆ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยในการจัดทำข้อมูลทางบัญชีบริหารได้เปลี่ยนแปลงจากในอดีตอย่างมาก นั่นคือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วย บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศได้แพร่ขยายไปยังระบบงานต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นค้านการจัดเตรียมข้อมูลการประมวลผล และการรายงานต่างๆ เป็นต้น⁷

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคใต้ ทำให้เกิดการจำเป็นในการบริหารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว การพัฒนาธุรกิจการค้าของไทยที่เป็นระบบเดียวกันและเป็นระบบเสรี และการรวมตัวเป็นเขตการค้าเสรี ก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะใช้เงินทุนและเทคโนโลยีสูง ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เก็บบริหารมีความระมัดระวังทางค้านการบริหารงาน ดังนั้น การใช้รายงานทางการเงินและเทคนิคต่างๆ ทางการเงินต้องมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ นักบริหารที่วางแผนระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์มีความจำเป็นที่ต้องยกระดับมาตรฐานของรายงานการเงินให้เต็มที่ตลาดหลักทรัพย์ก้าวหน้า นักบัญชีจึงต้องพัฒนาคุณภาพของตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพตอบแทนที่สำคัญในการที่จะให้ข้อมูลทางการเงินเพื่อสนับสนุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าโลก⁸

ในกลุ่มประเทศไทยอาเซียน มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีเชิงกิรเริกว่า เขตการค้าเสรีอาเซียน (Asian Free Trade Area) ซึ่งเรียกว่า อาฟต้า (AFTA) เป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อลดภาระนำเข้าประเทศไทย ให้อัตราร้อยละ 0-5 นอกจานี้เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2537 มีโครงการร่วมมือกันใน 3 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย-มาเลเซียและไทย เรียกว่า โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT) ซึ่งโครงการนี้จะมีผลต่อ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ สงขลา สุราษฎร์ธานี ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

7. ศิริสกัญญา ใจจิตอ่อนนวย "ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อบัญชีบริหาร" นักบัญชีบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2534) หน้า 85

8. กองบัญชีธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจ ปี 2536 การค้าบริการสาขาบริหารธุรกิจ ด้านวิชาชีพ การบัญชี (กองบัญชีธุรกิจ 2536) หน้า 1

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจภาคใต้ การเปลี่ยน-
แปลงภาวะการค้าโลก การรวมกลุ่มของอาเซียน และสูญทั้งโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจสาม
ฝ่าย ล้วนแต่มีผลต่อการพัฒนาทางด้านการใช้ข้อมูล ดังนี้ บทบาทของนักบัญชีจึงทำข้อมูล เพื่อช่วย
เน้นทางด้านภาษีอากร จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทให้สามารถเป็นผู้สนับสนุนข้อมูลในเชิงบริหาร
ให้กับบริหาร นอกจากนี้ ระบบบัญชีบริหารเองยังมีการพัฒนาไปในแบบของตนเองเพื่อให้สอดคล้อง
กับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการนำเครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์เข้ามา มีบทบาทใน
การจัดทำระบบสารสนเทศ ทำให้บัญชีบริหารมีความสำคัญมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษา
เกี่ยวกับบัญชีบริหารในเรื่องการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ และบทบาทของนักบัญชีบริหาร
ในภาคใต้มีโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 8,000 โรงงาน และโรงงานที่มีความสำคัญต่อภาคใต้
มีลักษณะ เป็นกลุ่มที่ไม่แตกต่างกันมากนัก คือ กลุ่มอุตสาหกรรมไม้ย่างพารา กลุ่มอุตสาหกรรม
น้ำมันเชื้อ กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง กลุ่มอุตสาหกรรมย่างพาราและกลุ่มอุตสาหกรรม
พลาสติกและอื่นๆ

อุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน การร่วมลงทุนกับต่าง
ชาติ หรือวงเงินลงทุนที่สูง ปัจจัยเหล่านี้มีผลทำให้การจัดทำรายงานทางการเงินมาตรฐาน
รวมทั้งการพัฒนาของผู้บัญชีบริหารในการใช้ข้อมูลทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการ

การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ยังไม่ได้มีการศึกษาใน
ทั้งที่การพัฒนาทางธุรกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ

1. ทราบถึงเทคนิคทางบัญชีบริหารที่อุตสาหกรรมในภาคใต้ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. ทราบถึงบทบาทของนักบัญชี
3. ทราบถึงคุณสมบัติของนักบัญชีบริหาร

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

โครงการวิจัย "การใช้บัญชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคใต้" จะมีประโยชน์ต่อหน่วย
งานของภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

1. เป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับปัญชีบริหารของอุตสาหกรรมภาคใต้ ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐบาล เช่น กรมสรรพากร กรมทะเบียน การค้า เป็นต้น ที่จะทราบแนวโน้มของระบบบัญชีของธุรกิจ
3. เป็นแนวทางและข้อมูลในการจัดเตรียมความพร้อมของนักบัญชีเพื่อรับกับภาระการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

วิธีวิจัย

วิธีวิจัยโครงการ "การใช้บัญชีบริหารในอุตสาหกรรม ภาคใต้" ได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บข้อมูล สังเกตุและข้อมูลในการประเมินผลครั้งนี้ มีทั้งข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ซึ่งจะมาจากการสร้างแบบสัมภาษณ์สุมบัญชี และข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ซึ่งจะได้มาจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อมูล การเลือกตัวอย่าง จะเลือกทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ โดยเลือกตัวอย่าง 100 ตัวอย่างจากโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ตรัง และสุราษฎร์ธานี นิ่องจาก 3 จังหวัดมีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เรียงตามลำดับ การกระจายสัดส่วนในการจัดเก็บข้อมูลแบ่งตามสัดส่วนของจำนวนโรงงานดังนี้

จังหวัด	จำนวนโรงงาน	จำนวนแบบสอบถาม
สงขลา	196	58
ตรัง	76	22
สุราษฎร์ธานี	70	20
	<u>342</u>	<u>100</u>

จากจำนวนแบบสอบถาม 100 ตัวอย่าง จะกระจายการจัดเก็บไปยังกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ตามสัดส่วนของโรงงานในแต่ละกลุ่ม ซึ่งในแหล่งจัดการจัดเก็บข้อมูลดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแบบสอบถามที่จัดเก็บ		
	สงขลา	ตรัง	สุราษฎร์ธานี
อุตสาหกรรมไม้ปั้นยางพารา	8	3	4
อุตสาหกรรมน้ำมันพืช	4	2	3
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง	10	4	3
อุตสาหกรรมยางพารา	25	13	10
อุตสาหกรรมพลาสติกและยีนฯ	11	-	-
	58	22	20

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ เทคนิคปัญชี บริหารที่ใช้ บทบาทของนักปัญชี และคุณสมบัติของนักปัญชีบริหาร การวิเคราะห์ข้อมูลจะอยู่ในสูป ร้อยละ

แนวทางของการจัดเก็บข้อมูล

คณะกรรมการที่สำคัญในภาคใต้มากในสามลักษณะแรก และกระจายตัวอย่างข้อมูลไปตาม อุตสาหกรรมแต่ละกลุ่ม การจัดเก็บข้อมูล เกิดปัญหาขึ้นดังนี้

1. ข้อมูลของท่านียบอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้ ปี 2534 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทันสมัย ที่สุด แต่การจัดเก็บข้อมูลคำนึงถึงการในปี 2536 ทำให้ข้อมูลบางศูนย์คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เช่น โรงงานบางแห่งปิดกิจการ โรงงานบางแห่งย้ายที่ตั้ง หรือโรงงานบางแห่งเปลี่ยนชื่อ ปัญหาเหล่านี้ทำให้การจัดเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่ต้องการ

2. การจัดทำข้อมูลทางการเงินของโครงการ บางแห่งมอบหมายให้ทางสำนักงานใหญ่ดำเนินการ ซึ่งสำนักงานใหญ่บางแห่งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หาดใหญ่ เป็นต้น ทำให้ต้องมีการจัดเก็บข้อมูลย้อนกลับมาที่สำนักงานใหญ่

3. โรงงานบางแห่ง มีสักษะแยกตัวจากการดำเนินงานของโรงงานที่เคยมีอยู่แล้ว แต่ใช้ชื่อใหม่ เป็น ภารงานในจังหวัดร่อง แต่เปิดโรงงานใหม่ในจังหวัดสงขลา ซึ่งโรงงานเหล่านี้บางแห่งใช้สมบัติของเดียวกัน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการจัดการศึก เก็บข้อมูลโดยเพิ่มเติมตัวอย่าง การจัดเก็บจาก 100 ตัวอย่าง เป็น 120 ตัวอย่าง โดยกระจายตัวอย่างการจัดเก็บในจังหวัดต่างๆ ดังนี้

สงขลา	11	ตัวอย่าง
ตรัง	5	ตัวอย่าง
สุราษฎร์ธานี	4	ตัวอย่าง

การจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม จะกระจายไปยังอุตสาหกรรมกลุ่มต่างๆ 4 กลุ่มคือ กลุ่ม อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา อุตสาหกรรมน้ำมันพืช อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง และอุตสาหกรรม ยางพารา ส่วนอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ นั้น คณะกรรมการเห็นว่าโครงการของอุตสาหกรรมใน กลุ่มนี้ของแหล่งจังหวัดมีความแตกต่างกันมาก การจัดเก็บตัวอย่างในรอบแรกควรเพียงพอแล้ว การกระจายของตัวอย่างตามประเภทอุตสาหกรรม เป็นดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแบบสอบถามที่จัดเก็บเพิ่ม		
	สงขลา	ตรัง	สุราษฎร์ธานี
อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา	2	1	1
อุตสาหกรรมน้ำมันพืช	-	-	-
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง	3	1	1
อุตสาหกรรมยางพารา	6	3	1
	11	5	4

การจัดเก็บข้อมูลคงกล่าวข้างต้น สามารถเก็บข้อมูลได้ 86 ชุด โดยกระจายอยู่ใน
กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้		
	สงขลา	ตรัง	สุราษฎร์ธานี
อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา	8	4	4
อุตสาหกรรมน้ำมันพืช	4	1	1
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง	12	5	4
อุตสาหกรรมย่างพารา	18	12	4
อุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ	9	-	-
	51	22	13

สรุป

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคใต้ ยังคงพึ่งพาภาคเกษตร อย่างไรก็ตาม
ภาคอุตสาหกรรม เวิ่งเป็นทบทวนสำคัญมากที่สุด อุตสาหกรรมของภาคใต้จะรองรับผลผลิตของภาค
เกษตร ซึ่งสูญเสียเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ แยกอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคใต้ออกเป็น 5
ประเภทคือ อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา อุตสาหกรรมน้ำมันพืช อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง
อุตสาหกรรมย่างพารา และอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ

การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร นิเทศประสงค์เพื่อ
ทราบถึงเทคนิคทางบัญชีบริหารที่อุตสาหกรรมในภาคใต้ใช้อยู่ในปัจจุบัน บทบาทของบัญชี และ¹
คุณสมบัติของบัญชีบริหาร วิธีการวิจัยศึกษาการเก็บข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์ การสุ่มตัวอย่างจาก
อุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้ จำนวน 100 ตัวอย่าง จากจังหวัดสงขลา ตรัง และสุราษฎร์ธานี
ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอในรูปของร้อยละ แยกการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนคือ
เทคนิคบัญชีบริหารที่ใช้ บทบาทในการบัญชี และคุณสมบัติของบัญชี

การบัญชีบวิชาชีพ

การบัญชีบวิชาชีพศึกษา การจัดทำรายงานขององค์กรธุรกิจ เพื่อผู้ใช้ภายในองค์กร เอง ได้แก่ผู้บริหาร ตั้งนี้ การจัดทำรายงานจะมีความเป็นอิสระในใช้หลักการบัญชี รายละเอียดที่สำคัญ และเกี่ยวพันกับอนาคต¹ การบัญชีบวิชาชีพเข้ามา มีบทบาทในเรื่องของการตัดสินใจ การวางแผนและการควบคุม และการประเมินผล การจัดทำข้อมูลของธุรกิจไทยมีก่อนการจัดทำรายงานเสนอสู่คณะกรรมการ ก็จะได้แก่ หน่วยงานของรัฐบาล นักลงทุน เจ้าหนี้ เป็นต้น ปัจจุบัน การพัฒนาทางด้านธุรกิจในต่างประเทศ มีมากขึ้น รวมทั้งการแข่งขันทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ตั้งนี้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจดำเนินงานจะเป็นสิ่งจำเป็น

การใช้เทคนิคการบัญชีบวิชาชีพ

คงจะผู้วิจัยมีความสนใจว่าอุตสาหกรรมใดมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารมากน้อยเพียงใด ซึ่งการศึกษาแยกออกเป็น 5 กลุ่ม (1) การจัดทำงบกำไรขาดทุน (2) การตัดสินใจ (3) การวางแผนและการควบคุม (4) การกระจายอำนาจ และ (5) การวิเคราะห์งบการเงิน

การจัดทำงบกำไรขาดทุน

งบกำไรขาดทุน เป็นงบที่แสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดเวลาใดเวลาหนึ่ง รูปแบบของงบกำไรขาดทุนสามารถวัดตามหลักการใช้ข้อมูลได้ 3 แบบ คือ

1. งบกำไรขาดทุน เพื่อรายงานบุคคลภายนอก
2. งบกำไรขาดทุน เพื่อการตัดสินใจ (รายงานแบบงบกำไรส่วนเกิน)
3. งบกำไรขาดทุน เพื่อการประเมินผล (รายงานแบบงบกำไรส่วนเกิน และแยกเป็นหน่วยงาน)

ผลการศึกษาพบว่า การจัดทำงบกำไรขาดทุนจะอยู่ในรูปแบบเพื่อรายงานบุคคลภายนอก เป็นงบกำไรขาดทุนที่นักบัญชีของอุตสาหกรรมภาคใต้จัดทำ และมีความเข้าใจมากที่สุด ทั้งงบกำไรขาดทุนและงบกำไรส่วนเกิน เป็นต้องจัดทำขึ้นเพื่อการเสียภาษี ส่วนงบกำไรขาดทุนเพื่อ

1. Horngren, Charles T. and Sandem, Gray L. Introduction to Management Accounting, 8th edition (Prentice-Hall International, Inc., 1990) p.16

การศึกษา และเพื่อการประเมินผลมีความเข้าใจกันน้อยมาก ตารางที่ 2-1 แสดงให้เห็นถึง การจัดทำงบกำไรขาดทุน นักบัญชีของอุตสาหกรรมภาคใต้มีการจัดทำงบกำไรขาดทุน เพื่อรายงาน บุคคลภายนอก ร้อยละ 100 มีการจัดทำหรือเข้าใจงบกำไรขาดทุนเพื่อการศึกษาเพียงร้อยละ 41.8 และมีการจัดทำและเข้าใจงบกำไรขาดทุนเพื่อการประเมินผลเพียงร้อยละ 47.6

ตารางที่ 2-1 : การจัดทำงบกำไรขาดทุน (หน่วย : ร้อยละ)

งบกำไรขาดทุน	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำไปใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่เคยจะนำมายัง	ไม่รู้จัก
งบกำไรขาดทุนเพื่อรายงานบุคคลภายนอก	100.0	-	-	-	-
งบกำไรขาดทุนเพื่อการศึกษา	17.4	7.0	5.8	11.6	58.2
งบกำไรขาดทุนเพื่อการประเมินผล	19.8	11.6	8.1	8.1	52.4

จากตารางที่ 2-1 พบว่าในปัจจุบันอุตสาหกรรมภาคใต้มีจัดทำงบกำไรขาดทุนเพื่อการศึกษา ร้อยละ 17.4 และจัดทำงบกำไรขาดทุนเพื่อการประเมินผล ร้อยละ 19.8 ซึ่งเป็นจำนวนน้อยมาก

การตัดสินใจ

ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจจะอยู่ในรูปข้อมูล เชิงปริมาณและข้อมูล เชิงคุณภาพ การนับบิวหารจะเข้ามาช่วยสนับสนุนข้อมูลในรูปแบบข้อมูล เชิงปริมาณ แต่การตัดสินใจของผู้บริหาร จะต้องนำประสบการณ์ สัญชาตญาณ และวิจารณญาณมาประกอบกับข้อมูล เชิงปริมาณ² การตัดสินใจของธุรกิจประกอบด้วยการตัดสินใจระยะสั้นและการตัดสินใจระยะยาว ผลการศึกษาสรุปได้ตามตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-2 : การตัดสินใจ (หน่วย : ร้อยละ)

งบกำไรขาดทุน	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักความรู้จะนำไปใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่ศึกษาไปใช้	ไม่รู้จัก
<u>การตัดสินใจระยะสั้น</u>					
การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	24.4	11.6	2.3	15.1	46.6
การกำหนดราคายา					
ต้นทุนผลิตต้นแบบ					
หากกำไร	16.3	17.4	3.5	5.8	57.0
ต้นทุนผลิตหากกำไร	14.0	16.3	2.3	3.5	64.0
ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขาย					
และบริหารผืนแบบ					
หากกำไร	15.0	10.5	5.8	4.7	64.0

2. Arnold, John and Hope Tony. Accounting for management Decisions, 2nd edition (Prentice Hall International 1990), p.54

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

งบกำไรขาดทุน	รู้สึกและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้สึกคาดว่าจะนำมาใช้	รู้สึกและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้สึกแต่ไม่คิดจะนำมาใช้	ไม่รู้สึก
ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารบวกกำไร					
การซื้อสินค้าหรือผลิตเอง	10.5	5.8	3.5	4.7	75.5
การยกเลิกสินค้าหรือ					
หน่วยงาน	30.2	11.6	3.5	7.0	47.7
การเพิ่มสินค้าหรือหน่วยงาน	24.4	8.1	1.2	8.1	58.2
สินค้าคงเหลือ	20.9	8.1	1.2	3.5	66.3
<u>การตัดสินใจระยำ</u>					
การวิเคราะห์งบจ่ายลงทุน					
NPV	34.9	11.6	3.5	7.0	43.0
IRR	39.5	11.6	2.3	10.5	36.1
PI	39.5	11.6	1.2	9.3	38.4
Payback period	39.5	9.3	1.2	8.1	41.9

จากตารางที่ 2-2 การศึกษาในระบบสัมประสิทธิ์กับด้วยการวิเคราะห์จุดศูนย์ทุน การกำหนดราคาขาย การซื้อสินค้าหรือผลิตเอง การยกเลิกสินค้าหรือหน่วยงาน การเพิ่มสินค้า หรือหน่วยงาน และสินค้าคงเหลือจากการศึกษาพบว่า นักบัญชีรู้จักเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระบบสัมประสิทธิ์อย่างมาก รู้จักเกินกว่าร้อยละ 50 เพียง 2 เทคนิคคือ การวิเคราะห์จุดศูนย์ทุน และการยกเลิกสินค้าหรือหน่วยงาน

การศึกษาในระบบฯ ศึกษาวิเคราะห์งบรายลงทุน ซึ่งมีเทคนิคการวิเคราะห์โครงการ 4 วิธีคือ NPV (Net Present Value) IRR (Internal Rate of Return) PI (Profitability Index) และ Payback period ผลของการศึกษาพบว่า นักบัญชีเข้าใจเทคนิคการวิเคราะห์โครงการมากกว่าร้อยละ 50 ทั้ง 4 เทคนิค

การวางแผนและการควบคุม

การจัดทำงบประมาณ ศึกษากำหนดรายละเอียดของการวางแผนในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงแหล่งเงินทุนที่จดหาและการใช้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง การวางแผนเป็นวัตถุประสงค์หลักในการจัดทำงบประมาณ ซึ่งจะทำให้แผนงานเกิดการดำเนินงานได้ การจัดทำงบประมาณมีหลายรูปแบบ ปกติองค์กรธุรกิจจะจัดทำงบประมาณหลัก ซึ่งมีองค์ประกอบงบประมาณ 3 ส่วนคือ (1) งบประมาณขาย (2) งบประมาณดำเนินการ และ (3) งบประมาณงบการเงิน³

งบประมาณขายเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดทำงบประมาณ ยอดขายได้มาจากการคาดคะเน วิธีการคาดคะเนยอดขายได้มาจากการรวมข้อมูลจากหน่วยงานหลายหน่วย โดยเฉพาะหน่วยงานทางค้านการตลาด ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลทางค้านการวิจัยตลาด ประกอบกับความคิดเห็นของพนักงานขาย นอกจากนักบริหารระดับสูงยังคงต้องการข้อมูลทางค้านภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งแนวโน้มขายการขายในอนาคต

3. Hilton, Ronald W., Managerial Accounting, (McGraw-Hill, Inc., 1988) p. 317-318

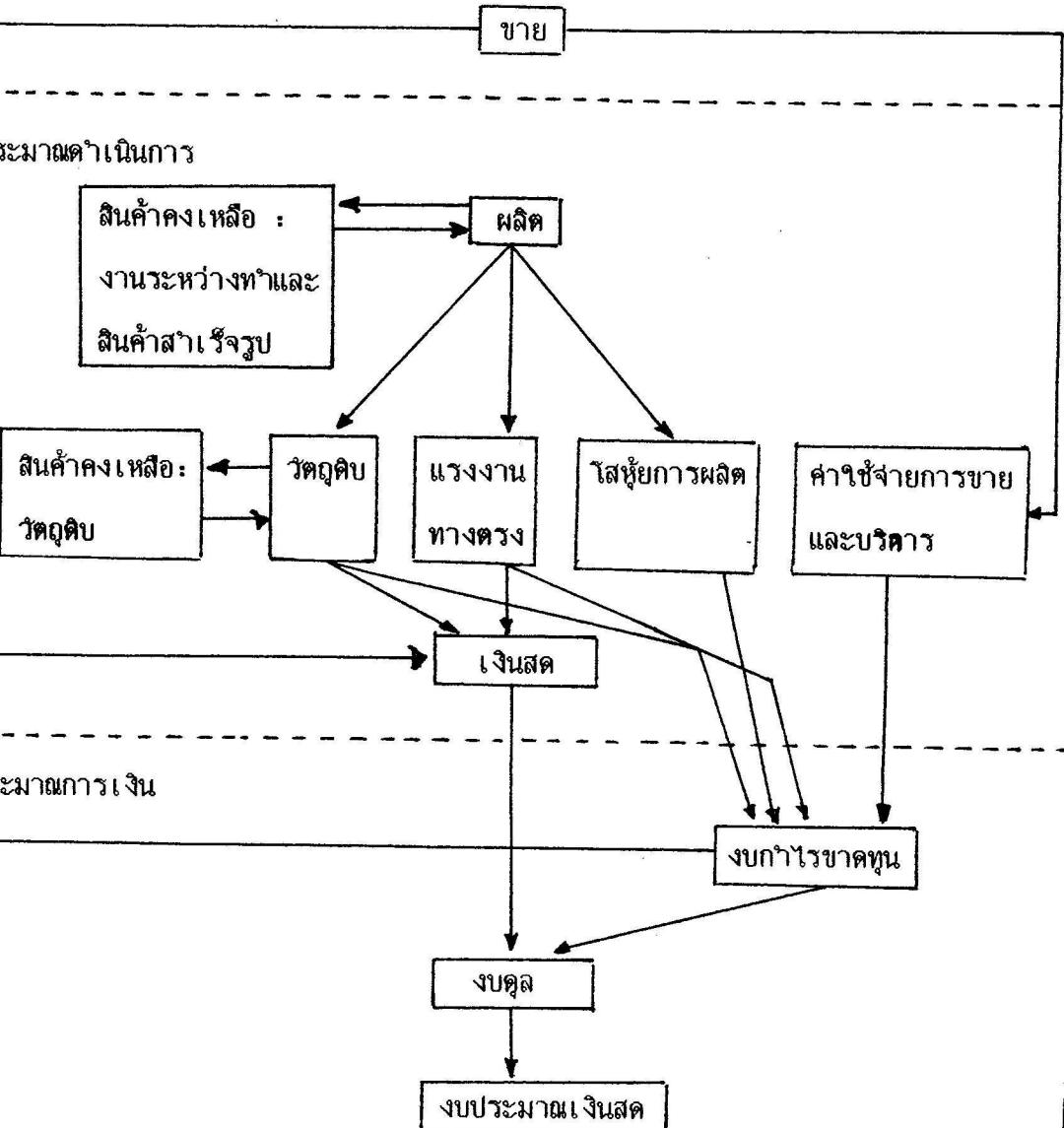
งบประมาณดำเนินการ จะสำคัญให้สอดคล้องกับยอดขายที่คาดคะเน ซึ่งจะมีรายละเอียดประกอบด้วย งบประมาณการผลิต (วัสดุต้น แรงงานทางตรง และโลหุยการผลิต รวมทั้ง การประเมินเสื่นค้าคงเหลือ) และงบประมาณค่าใช้จ่ายการขายและบริหาร งบประมาณขายและงบประมาณดำเนินการทำให้สามารถคาดคะเนเงินสดได้

งบประมาณงบการเงิน จะเป็นผลสรุปของการจัดทำงบประมาณขายและงบประมาณดำเนินการ ซึ่งจะแสดงรายละเอียดออกเป็นงบประมาณงบกำไรขาดทุน งบประมาณบดุล และงบประมาณเงินสด

ภาพที่ 2-1 แสดงองค์ประกอบงบประมาณหลัก ทั้ง 3 ส่วน พร้อมกับแสดงความสัมพันธ์ของการจัดทำงบประมาณเหล่านั้น

ภาพที่ 2-1 องค์ประกอบของประมาณการหลัก

งบประมาณขาย

ที่มา : Hilton, Ronald W., Managerial Accounting (McGraw-Hill, Inc., 1988), p.319

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณของอุตสาหกรรมภาคอาชีวะน้อยมาก นอกจากนี้ การจัดทำงบประมาณยังไม่ค่อเนื่องกัน จะเลือกทำงบประมาณเป็นเรื่องๆ ไป เป็น ทางบประมาณขายเพียงอย่างเดียว หรือทางบประมาณการผลิตเพียงอย่างเดียว เป็นตน ผลการศึกษาสรุปได้ตามตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 : การจัดทำงบประมาณ (หน่วย : ร้อยละ)

การจัดทำงบประมาณ	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำไปใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่นั่นคิดจะนำไปใช้	ไม่รู้จัก
งบประมาณขาย	16.2	10.5	3.5	5.8	64.0
งบประมาณการผลิต					
วัสดุดิบ	12.8	7.0	1.2	4.7	74.3
ค่าแรงงาน	14.0	10.5	1.2	5.8	68.5
ใช้หุ้ยการผลิต	15.1	9.3	2.3	7.0	66.3
การซื้อวัสดุดิบ	17.4	8.1	2.3	10.5	61.7
งบประมาณค่าใช้จ่าย					
ในการขาย	18.6	11.6	1.2	7.0	61.6
งบประมาณค่าใช้จ่าย					
ในการบริหาร	17.4	11.6	3.5	4.7	61.8
งบประมาณจ่ายลงทุน	16.3	10.3	2.3	7.1	64.0

การจัดทำงบประมาณ	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำไปใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่คิดจะนำไปใช้	ไม่รู้จัก
งบประมาณการเงิน:					
งบกำไรขาดทุน	16.3	8.1	2.3	3.5	69.8
งบดุล	19.8	8.1	2.3	8.1	60.7
งบเงินสด	16.3	10.5	2.3	5.8	65.1

จากการที่ 2-3 พบว่า ถ้าหากรวมทั้งแนวความคิดเรื่องจัดทำงบประมาณมาใช้ในปัจจุบันน้อยมาก อยู่ในช่วงร้อยละ 12.8-19.8 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการยังไม่เห็นความจำเป็นของวางแผนในเชิงงบประมาณ ประกอบกับระบบการจัดเก็บข้อมูลยังไม่ความพร้อม

การกระจายอำนาจ

องค์กรธุรกิจที่ขยายตัวมากขึ้นจะมีการกระจายอำนาจไปยังหน่วยงาน เพื่อทำให้เกิดความคล่องตัวทางด้านการบริหารงานรวมทั้งการตัดสินใจ ทางด้านระบบบัญชี ระบบบัญชีตามความรับผิดชอบขึ้น ซึ่งระบบบัญชีตั้งกล่าวไว้จะจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับความรับผิดชอบของหน่วยงาน ตั้งนี้จึงมีการกำหนดศูนย์ความรับผิดชอบขึ้น ซึ่งแยกได้ 4 ศูนย์ คือ (1) ศูนย์รายได้ (2) ศูนย์ต้นทุน (3) ศูนย์กำไร และ (4) ศูนย์การลงทุน⁴

ศูนย์รายได้ จะเป็นศูนย์ที่รับผิดชอบทางด้านรายได้ประจำเดียว การประเมินผลผู้จัดการศูนย์ เป็นความสามารถที่รายได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

4. Maher, Michael E., Stickney, Clyde P. and Weil, Roman, Managerial Accounting : An Introduction to Concepts, Method and Uses, 5th edition (The Dryden Press, 1994) p.460

ศูนย์ต้นทุน จะเป็นศูนย์ที่รับผิดชอบทางด้านต้นทุน การประเมินผลผู้จัดการศูนย์เน้นความสามารถในการควบคุมต้นทุนตามที่ได้รับมอบหมาย

ศูนย์กำไร จะเป็นศูนย์ที่รับผิดชอบทางด้านผลกำไร ผลกำไรเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ตั้งนี้ ผู้จัดการศูนย์จะต้องรับผิดชอบทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายในศูนย์ การประเมินผลผู้จัดการศูนย์เน้นความสามารถในการทำกำไร

ศูนย์การลงทุน จะเป็นศูนย์ที่รับผิดชอบทางด้านผลกำไรและการลงทุน การประเมินผลผู้จัดการศูนย์ เน้นความสามารถในการทำกำไรเพื่อให้ได้ผลตอบแทนการลงทุนสูงสุด

จากการศึกษาความเข้าใจของการจัดตั้งศูนย์ความรับผิดชอบของอุตสาหกรรมในภาคใต้พบว่า นักปฏิบัติมีความเข้าใจมากกว่าร้อยละ 60 ซึ่งสรุปผลการศึกษาในตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2-4 : การกระจายอันน้ำ (หน่วย : ร้อยละ)

ศูนย์ความรับผิดชอบ	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำไปใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่เคย	ไม่รู้จัก
ศูนย์รายได้	39.5	16.3	3.5	8.1	32.6
ศูนย์ต้นทุน	34.9	18.6	3.5	7.0	36.0
ศูนย์กำไร	37.2	19.8	2.3	10.5	30.2
ศูนย์การลงทุน	37.2	19.8	2.3	8.1	32.6

จากตารางที่ 2-4 พบว่ามีการจัดตั้งศูนย์รายได้มากที่สุด ร้อยละ 39.5 ศูนย์กำไร และศูนย์การลงทุน ร้อยละ 37.2 อุตสาหกรรมภาคใต้มีการจัดตั้งศูนย์ความรับผิดชอบเนื่องมา จากสังคมและของอุตสาหกรรมจะมีรูปแบบเป็นสาขาระยะยาวอยู่ในสังฆารดต่างๆ ของภาคใต้ เช่น อุตสาหกรรมน้ำยาขัน จะมีหน่วยงานทั้งที่หาดใหญ่ และตรัง เป็นต้น

การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงิน อาศัยข้อมูลในอดีตซึ่งจะสื่อถึงภาพเหตุการณ์ที่มีผลกระทบ ต่อองค์กรธุรกิจ นักบริหารให้ความสนใจข้อมูลในอนาคตมากกว่าอดีต การวิเคราะห์งบการเงิน จะช่วยการคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต⁵ การวิเคราะห์ตราส่วนทางการเงินจะเป็น เครื่องมือชั้นหนึ่งของการวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์ชี้ตราส่วน เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหนึ่งกับปัจจัยหนึ่ง ชี้ตราส่วนจะสื่อถึงภาพสภาพส่องของกิจการ และความสามารถในการท่าหากำไร การวิเคราะห์ ชี้ตราส่วนจะช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งอาจแยกกลุ่มการวิเคราะห์ชี้ตราส่วนเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความคล่อง
2. ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้
3. ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สินทรัพย์
4. ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร⁶

ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความคล่อง เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความสามารถของ กิจการที่จะทำตามข้อผูกพันระยะสั้น ซึ่งครบกำหนด ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความคล่องประกอบด้วย ชี้ตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน และชี้ตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว

ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้ เป็นเครื่องมือวัดความสามารถของ ธุรกิจที่จะตามเงื่อนไขของหนี้สินเมื่อครบกำหนด ซึ่งภาวะผูกพันที่จะต้องจ่าย ศือเงินต้น และ ดอกเบี้ย ชี้ตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้ประกอบด้วย ชี้ตราส่วนหนี้สินรวมต่อ

5. Ibid, p.732

6. Fraser, Lyn M. Understranding Financial Statements.

ลินทร์พัฒนามีความสัมภានในการใช้สินทรัพย์ **เป็นเครื่องมือแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้สินทรัพย์ของกิจการ** เพื่อแล้วหาผลกำไร ยั่งร่าส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย ยั่งร่าส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการใช้สินทรัพย์ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาเก็บหนี้ ยั่งราการะมุนของลูกหนี้ ยั่งราการะมุนของลินค้า ยั่งราการะมุนของสินทรัพย์

ยั่งร่าส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร เป็นเครื่องมือแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการดำเนินของธุรกิจ ยั่งร่าส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร ประกอบด้วยยั่งรากำไรขั้นต้น และยั่งรากำไรสุทธิ

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจของนักบัญชีที่จะนำแนวความคิดศักดิ์สิ่งกล่าวมาใช้อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ผลการศึกษาสรุปในตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2- : การวิเคราะห์งบการเงิน (หมาย : ร้อยละ)

การวิเคราะห์งบการเงิน	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำ	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่เคยจะนำ	ไม่รู้จัก
ยั่งร่าส่วนวิเคราะห์ความคล่อง					
ยั่งร่าส่วนเงินทุน					
หมุนเวียน	26.7	9.3	2.3	10.5	50.2
ยั่งร่าส่วนสินทรัพย์					
คล่องตัว	20.9	12.8	3.5	10.5	52.3

การวิเคราะห์งบการเงิน	รู้จักและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำมาใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักแต่ไม่ศึกจะนำมาใช้	ไม่รู้จัก
<u>อัตราส่วนวิเคราะห์</u>					
<u>ความสามารถในการก่อหนี้</u>					
อัตราส่วนหนี้สินรวม					
ต่อสินทรัพย์รวม	23.4	15.1	2.3	10.5	48.9
อัตราส่วนหนี้สินรวม					
ต่อเงินทุนรวม	23.4	15.1	2.3	10.5	48.9
อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย	24.4	15.1	2.3	10.5	47.7
<u>อัตราส่วนวิเคราะห์</u>					
<u>ความสามารถในการใช้สินทรัพย์</u>					
ค่าเสื่อมของระยะเวลาเก็บหนี้	22.1	16.3	2.3	9.3	50.0
อัตราการหมุนของลูกหนี้	19.8	14.0	2.3	12.8	51.1
อัตราการหมุนของสินค้า	18.6	10.5	3.5	12.8	54.6
อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร	19.8	16.3	7.0	10.5	46.4

การวิเคราะห์งบการเงิน	รู้จักและใช้อยู่นั่น ปัจจุบัน	รู้จักคาดว่าจะนำ มาใช้	รู้จักและเคยทดลองใช้ มาแล้ว	รู้จักแต่น่า สนใจใช้	ไม่รู้จัก
<u>อัตราส่วนวิเคราะห์</u>					
<u>ความสามารถในการ หากำไร</u>					
อัตรากำไรขั้นต้น	32.5	7.0	1.2	7.0	52.3
อัตรากำไรสุทธิ	31.4	4.7	1.2	8.1	54.6

จากตารางที่ 2-5 พบว่า มีการข้อมูลทางด้านการวิเคราะห์งบการเงินอยู่ในระหว่าง
ร้อยละ 19.8-32.5 ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มากนัก

ผู้ร่วมการใช้เทคนิคการบริหาร

จากการสอบถามเกี่ยวกับความศึกษา ร่วมของการนำเทคนิคปัญชีบริหารมาใช้ในองค์-
กร พบร้าเป็นการริเริ่มจากแผนกบัญชี/การเงินมากที่สุด ร้อยละ 43 เป็นการริเริ่มจากพิม-
งานบริหารของกิจการร้อยละ 31.4 รายละ เรียดของผู้ร่วมนำเทคนิคปัญชีบริหารมาใช้สรุปได้
ตามตารางที่ 2-6

ตารางที่ 2-6 : ผู้ร่วมนาเทคโนโลยีบ่มเพาะมาใช้

ผู้ร่วม	จำนวน	ร้อยละ
แผนกบัญชี/การเงิน	37	43.0
ทีมงานบริหารของกิจการ	27	31.4
ที่ปรึกษาภายนอกกิจการ	8	9.3
ถูกกำหนดมาจากบริษัทใหญ่	11	12.8
อื่นๆ	3	3.5
	86	100.0

แนวทางการใช้บัญชีบ่มเพาะ

จากการศึกษาปัญหาในการใช้บ่มเพาะธุรกิจ พบร้า ปัญหาที่นักบัญชีให้ความสำคัญมากที่สุด คือผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญร้อยละ 23.3 ขาดการวางแผนระบบบัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม ร้อยละ 23.3 และไม่ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ร้อยละ 22.1 รายละเอียดของปัญหาการใช้บัญชีบ่มเพาะ และลำดับความสำคัญของบัญชีบ่มเพาะแสดงในตารางที่

ตารางที่ 2-7 : ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร (หน่วย : ร้อยละ)

ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ไม่ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง	22.1	22.1	19.8	9.3	26.7
ผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ	23.3	23.3	18.6	9.3	25.5
ความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางบัญชี	9.3	8.1	18.6	29.1	34.9
ความพร้อมของข้อมูลทางบัญชี (การจัดทำบัญชี)	9.3	10.5	22.1	26.7	31.4
ขาดการวางแผนระบบบัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม	23.3	18.6	22.1	11.6	24.4
ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้บัญชีบริหาร	12.8	15.1	23.3	23.3	25.5
ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	17.4	24.4	16.3	17.4	24.5
จำนวนบุคลากรทางค้านบัญชีน้อยเกินไป	12.8	12.8	29.1	19.8	25.5

สรุป

การใช้เทคนิคทางบัญชีบริหารในเรื่องการจัดทำงบกำไรขาดทุน

การศึกษา

การวางแผนและการควบคุม การกระจายอำนาจ และการวิเคราะห์งบการเงินของอุตสาหกรรม ในภาคใต้มีอยู่มาก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ปัญหาของการใช้บัญชีบริหารพบว่า เป็นผลมาจากการผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ ขาดการวางแผนระบบบัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม และไม่ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง

บทที่ ๓

บทบาทของบัญชี

สภาพของธุรกิจปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก ความพร้อมของข้อมูลข่าวสาร จะทำให้เกิดศักยภาพของการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลทางการบัญชีเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูล การบัญชีจะแยกออกเป็น 2 ประเภทคือ บัญชีการเงิน (financial accounting) และบัญชีบริหาร (managerial accounting)

บัญชีการเงินเป็นการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อวัดถูประสงค์โดยทั่วไป และนำเสนอบุคคลภายนอกองค์การ บุคคลที่ใช้ความสนใจในการเงินในลักษณะประกอบด้วย ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ นักวิเคราะห์การเงิน สถาบันการเงิน และการซื้อขาย ลักษณะการใช้งานการเงินเน้นการทบทวนประเมินผลการดำเนินงาน และสถานภาพของธุรกิจ¹

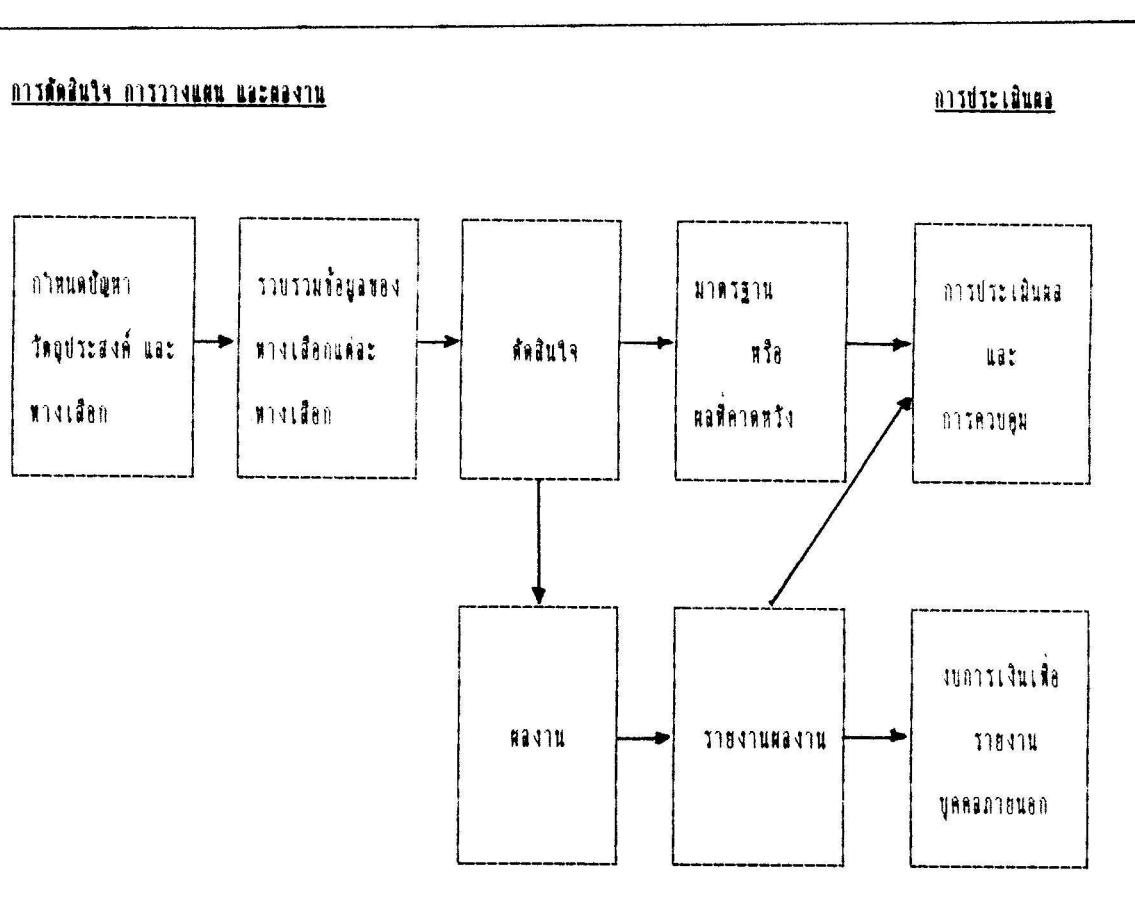
บัญชีบริหาร เป็นการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อวัดถูประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง และนำเสนอบุคคลภายในองค์การ เช่น ผู้จัดการโรงงานต้องการรายงานต้นทุนผลิต เพื่อประเมินผลการทำงานของโรงงาน ผู้จัดการขายต้องการรายงานยอดขายเพื่อพิจารณาความสามารถของพนักงานขายและผลกำไร เป็นต้น²

การใช้ข้อมูลทางบัญชี

บัญชีจะให้ข้อมูลได้ ๓ ลักษณะคือ (1) เพื่อการตัดสินใจทางการบริหาร (2) เพื่อวางแผน ควบคุม และการประเมินผล และ (3) เพื่อเสนอบุคคลภายนอก การใช้ข้อมูลทางบัญชีในลักษณะเพื่อการตัดสินใจและการวางแผน ควบคุม และการประเมินผล มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ช่วงของการตัดสินใจผู้บริหารจะต้องมีการกำหนดผลที่คาดว่าจะได้รับซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนงานที่กำหนดผลของการดำเนิน จะถูกประเมินผลเพื่อนำมาสู่การวางแผนและการตัดสินใจช่วงเวลาต่อไป³

-
1. Maher, Michael W., Stickney Clyde P. and Weil, Roman L. Managerial Accounting : An Introduction to Concepts Methods and Uses, 5th edition (U.S.A. : The Dryden Press, 1994) p.4
 2. Ibid, p.4
 3. Ibid, p.5

รูป 3-1 : กระบวนการและการใช้ประโยชน์ของบัญชี

แหล่ง : Maher, Michael W. Stickney, Clyde P. and weil, Roman L. Managerial Accounting : An

Introduction to Concepts Methods and Uses, 5th edition : The Dryden Press, 1994)

บทบาทของนักบัญชี

เพื่อสนับสนุนความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชี นักบัญชีจะเข้ามาฝึกบทบาทในการจัดเตรียมข้อมูล และการให้คำปรึกษา ทางด้านการจัดทั่งบัญชี ภาระที่ต้องรับผิดชอบ เช่น การกำหนดราคากาย หรือการศึกษาในรูปแบบต่างๆ บทบาทตั้งกล่าวนักบัญชีทำงานในฐานะหน่วยงานที่ปรึกษา (staff) นักบัญชีไม่สามารถส่งการโดยตรงกับหน่วยงานอื่นๆ แต่จะเสนอความเห็นไปยังผู้บริหารระดับสูง ในขณะเดียวกันนักบัญชีมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลทางการบัญชีในฐานะหน่วยงานหลัก (line)⁴

จากการพิจารณาเกี่ยวกับความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีในรูปแบบต่างๆ ทำให้นักบัญชีความมีบทบาทดังนี้

1. รวบรวม ตีความ และสื่อสารข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี
2. จัดทำข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี เป็นกรณีเชิงตามความต้องการของฝ่ายบุริหาร
3. ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่าย
4. ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการศึกษาใจที่มีผลกระทบทางการเงิน
5. จัดทำแผน และการควบคุมทางด้านการเงิน
6. สร้างระบบการติดต่อ และประสานงานระหว่างหน่วยงาน
7. การจัดทำข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการประเมินผล
8. การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเงิน
9. การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลทางด้านการเงิน/การบัญชี
10. เสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี และการสอบบัญชี

จากบทบาททั้ง 10 ข้อ ที่นักบัญชีควรจะดำเนินการ คณบัญชีจึงสามารถเป็นแนวทางในการศึกษาบทบาทของนักบัญชีในภาคใต้ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ตามตารางที่ 3-1

4. Horngren, Charles T. and Sundem Gary L. International to Management Accounting 8th edition (Prentic-Hall International, Inc., 1990) p.2

ตารางที่ 3-1 : บทบาทของนักบัญชี

บทบาทของนักบัญชี	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รวบรวม ศึกษาและสื่อสารข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี	3.5	9.3	32.6	34.9	19.7
2. จัดทำข้อมูลทางการเงิน/การบัญชีเป็นกรณีพิเศษตามความต้องการของฝ่ายบริหาร	1.2	12.8	37.2	29.1	19.7
3. ควบคุมค้นหานและคำใช้จ่าย	1.2	21.0	10.5	39.5	27.8
4. ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการตัดสินใจที่มีผลกระทบทางการเงิน	1.2	22.1	29.1	27.9	19.7
5. จัดทำแผนและการควบคุมทางด้านการเงิน	2.3	24.5	10.5	34.9	27.8
6. สร้างระบบการติดต่อและประสานงานระหว่างหน่วยงาน	2.3	25.6	24.4	30.2	17.5
7. การจัดทำข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการประเมินผล	2.3	12.8	38.4	26.7	19.8
8. การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเงิน	4.7	7.0	31.4	39.5	17.4

บทบาทของนักบัญชี	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลทางด้านการเงิน/การบัญชี	5.8	5.8	19.8	38.4	30.2
10. เสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชี	2.3	1.2	31.4	27.9	37.2

จากตารางที่ 3-1 นักบัญชีจะให้ความสำคัญกับบทบาทต่อไปนี้ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ

- จัดทำข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี เป็นกรณีพิเศษตามความต้องการของฝ่ายบัญชีหาร (37.2%)
- ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการศึกษาและผลกระทบทางการเงิน (29.1%)
- การจัดข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการประเมินผล (38.4%)
- การเสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี และการสอบบัญชี (31.4%)

นักบัญชีจะให้ความสำคัญกับบทบาทต่อไปนี้ในระดับน้อยมากที่สุด คือ

- รวบรวม ติดตาม และสื่อสารข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี (34.9%)
- ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่าย (39.5%)
- จัดทำแผนและการควบคุมทางด้านการเงิน (34.9%)
- สร้างระบบการติดต่อและประสานระหว่างหน่วยงาน (30.2%)

- การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเงิน (39.5%)
- การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลทางค้านการเงิน/การบัญชี (38.4%)

สรุป

สภาพการแข่งขันทางธุรกิจ ทำให้ความต้องการข้อมูลข่าวสารในเชิงบริหารมีมากขึ้น นักบัญชีเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดทำระบบข้อมูลทางการบัญชี ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบ ข่าวสาร จากการศึกษาบทบาทของนักบัญชีในอุตสาหกรรมภาคใจ พบว่า นักบัญชีให้ความสำคัญ กับบทบาทต่างๆ อุปกรณ์ในระดับปานกลางจนถึงน้อย

บทที่ 4

อุณสมบัติของนักบัญชีบวิหาร

การบัญชีเป็นหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ระดับประวิคิวชาร์พ และประวิคิวชาร์พขั้นสูง) ระดับปริญญาตรีและระดับสูงกว่าปริญญาตรี การขยายตัวทางด้านธุรกิจทำให้การเรียนการสอนทางบัญชีแยกรายละเอียดเป็นสาขาย่อย ทางด้านบัญชีบวิหาร บัญชีด้านทุน เป็นต้น ความก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ มีผลทำให้การเรียนการสอนทางด้านบัญชีในระบบคอมพิวเตอร์เข้ามามากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตร

แนวโน้มของนักบัญชีบวิหาร

การบัญชีเข้ามายังกิจกรรมทางธุรกิจหลายรูปแบบ เช่น การซื้อ การผลิต การตลาด และการขนส่ง เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาสให้นักบัญชีเรียนรู้งานมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักบัญชีก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงขึ้นขององค์กรธุรกิจ¹ นักบัญชีบวิหารมีบทบาทอย่างมากกับการดำเนินธุรกิจขององค์กร ในต่างประเทศนอกจากการสอบเพื่อเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้วยังมีการสอบเป็นนักบัญชีบวิหารด้วย ซึ่งคาดว่าในอนาคตอันใกล้ประเทศไทยคงมีแนวปฏิบัติเช่นเดียวกัน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเจริญเติบโตมากขึ้น งบประมาณของบริษัทจดทะเบียนได้รับความสนใจจากหลายฝ่ายทั้งสถาบันการเงิน นักลงทุน และผู้ถือหุ้น ทำให้เกิดความสนใจทางด้านจรรยาบรรณของนักบัญชีบวิหารมากขึ้น ต่างประเทศมีการกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของนักบัญชีบวิหาร (ตารางที่ 4-1) ซึ่งคาดว่าจะเป็นแนวทางของประเทศไทยในอนาคต

1. Horngren, Charles T. and Sundom Gary L., Introduction to Management Accounting 8th edition (Prentice-Hall International, Inc., 1990) p.17-18

ตารางที่ 4-1 : มาตรฐานจรรยาบรรณของนักปั้นศิบวิหาร

ความสามารถ

นักปั้นศิบวิหารจะต้องมีความรับผิดชอบ ดังนี้

- รักษาและดูแลความรู้ในวิชาชีพด้วยการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านความรู้และความชำนาญอย่างต่อเนื่อง
- ปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่เกี่ยวข้อง ข้อบังคับ และมาตรฐานทางด้านเทคนิค
- จัดทำรายงานและข้อเสนอแนะอย่างชัดเจน หลังจากที่ได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และเชื่อถือได้อย่างเหมาะสม

การรักษาความลับ

นักปั้นศิบวิหารจะต้องมีความรับผิดชอบดังนี้

- ปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับเนื่องมาจากการทำงานยกเว้นในการถูกฟ้องฟ้องหรือเป็นข้อบังคับทางกฎหมายให้กระทำการ
- แจ้งผู้ดูแลบัญชีให้ปกปิดข้อมูลที่เป็นความลับที่ได้มาจากการทำงานและควบคุมให้มีการดำเนินการเก็บรักษาข้อมูลนี้อย่างเป็นความลับ
- ปฏิเสธที่จะเขียนหรือเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับในการกระทำการใดๆ จรรยาบรรณหรือกฎหมายที่ด้านส่วนตัวหรือช่วยเหลือบุคคลที่สาม

การรักษาศักดิ์ศรี

นักปั้นศิบวิหารจะต้องมีความรับผิดชอบดังนี้

- หลีกเลี่ยงการกระทำการหรือการแสดงท่าทีสนใจและแนะนำบุคคลอื่น เกี่ยวกับปัญหาความขัดแย้ง
- ปฏิเสธการเข้ามิสานร่วมในกิจกรรมที่แสดงความสามัคคีที่เกินความเป็นจริงของคนเดียว

- ปฏิเสธของข้ามหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับมาโดยจะมีอิทธิพลต่อการกระทำของตนเอง
- ปฏิเสธกิจกรรมหรือการสนับสนุนที่มีผลต่อข้อจำกัดขององค์กรหรือจรรยาบรรณขององค์กร
- จดจำและสื่อสารข้อจำกัดทางวิชาชีพหรือข้อจำกัดในการให้ข้อมูลเห็นหรือความล่าเร็วของภาคดำเนินงานของกิจการต่างๆ
- สื่อสารข้อมูลข่าว ข้อมูลเห็นทางวิชาชีพหรือความเห็นทั้งที่นาพาอยู่และไม่นาพาอยู่
- ปฏิเสธการเข้ามุกพันหรือสนับสนุนกิจกรรมใดๆ ที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อวิชาชีพ

ความไม่เชื่อถือ

นักบัญชีบริหารจะต้องมีความรับผิดชอบดังนี้

- สื่อสารข้อมูลอย่างถูกต้องและนาเชื่อถือ
- เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีผลต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานความเห็น และข้อเสนอแนะ

ที่มา : Hongren, Charles T. and Sundem, Gary L., Introduction to Management Accounting, 8th edition (Prentice-Hall International, Inc., 1990), p.19

คุณสมบัติของนักบัญชีบริหาร

จากสภาพการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น นักบัญชีบริหารมีลักษณะเป็นมืออาชีพ ซึ่งต้องมีความสามารถที่สำคัญ แม้จะไม่มีกฎหมายกำหนดอย่างชัดเจน คาดว่าในอนาคตการกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณ จะเป็นกรอบในการประเมินนักบัญชีบริหารคุณสมบัติของนักบัญชีบริหารที่ควรจะมีการประกอบด้วย

1. มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์
2. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นญี่นาและแรงจูงใจ
3. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

4. มีความสามารถในการตัดสินใจ
5. มีความสามารถในการเรียงลำดับความสำคัญของงาน
6. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา
7. มีความสามารถในการบริหารเวลา
8. มีความสามารถในการปรับใช้เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่
9. มีความสามารถในการกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
10. มีคุณธรรม/จริยธรรม
11. มีความสามารถในการพัฒนาทางค้านวิชาชีพของตนเอง
12. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของกิจการที่ตนเองทำงาน
13. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางค้านอื่นๆ ซึ่งไม่เป็นปัญหาทางค้านเดียว
14. มีความสามารถในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของตนเอง

จากคุณสมบัติของนักบัญชีบัญชีวิหารทั้ง 14 ข้อ คณะกรรมการฯใช้เป็นแนวทางในการศึกษาคุณสมบัติของนักบัญชีบัญชีวิหารฯตามมาตรา ๔๒ ซึ่งสรุปผลการศึกษานิตาร่างที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 : คุณสมบัติของนักบัญชีบัญชีวิหาร

คุณสมบัติของนักบัญชีบัญชีวิหาร	ระดับความสามารถ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย-					
ศาสตร์	2.3	15.1	43.0	27.9	11.7
2. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำ และแรงจูงใจ	10.5	10.5	19.8	43.0	16.3
3. มีความสามารถในการตัดต่อ สื่อสาร	3.5	1.2	24.4	50.0	20.9

คุณสมบัติของนักปั้นชีบวิหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. มีความสามารถในการตัดสินใจ	4.7	11.6	15.1	37.2	31.4
5. มีความสามารถในการเรียงลำดับความสำคัญของงาน	12.8	7.0	12.8	45.3	22.1
6. มีความสามารถในการให้บริการ	8.1	9.3	17.4	45.3	19.9
7. มีความสามารถในการบริหารเวลา	5.8	24.4	47.7	19.8	2.3
8. มีความสามารถในการปรับใช้เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่	12.8	23.3	33.7	27.9	2.3
9. มีความสามารถในการกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ	4.7	14.0	12.8	44.2	24.3
10. มีคุณธรรม/จริยธรรม	3.5	16.3	32.6	45.3	2.3
11. มีความสามารถในการพัฒนาทางค้านวชาชีพของตนเอง	2.3	12.8	10.5	43.0	31.4
12. มีความรู้ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของกิจการที่ตนเองทำงาน	1.2	12.8	4.7	32.6	48.8
13. มีความรู้ความสามารถเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางค้านอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาทางค้านเดียว	4.7	12.8	32.6	37.2	12.7
14. มีความสามารถในการวางแผนชีวิตของตนเอง	5.8	9.3	20.9	45.3	18.7

จากตารางที่ 4-2 นักปညชีให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของนักปညชีบริหารอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ

- มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์ (43.0%)
 - มีความสามารถในการบริหารเวลา (47.7%)
 - มีความสามารถในการปรับใช้เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่ (33.7%)
- นักปညชีให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของนักปညชีบริหารอยู่ในเกณฑ์น้อยคือ
- มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำและแรงจูงใจ (43.0%)
 - มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร (50.0%)
 - มีความสามารถในการตัดสินใจ (37.2%)
 - มีความสามารถในการเรียงลำดับความสำคัญของงาน (45.3%)
 - มีความสามารถในการใช้คำปรึกษา (45.3%)
 - มีความสามารถในการกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (44.2%)
 - มีอุปสรรค/วิธีธรรม (45.3%)
 - มีความสามารถในการพัฒนาทางค้านวัชาชีพของตนเอง (43.0%)
 - มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าเนินธุรกิจของกิจการที่ตนเองทำงาน (32.6%)
 - มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางค้านอื่นๆ ซึ่งไม่เป็นปัญหาทางค้านปညชี (37.2%)
 - มีความสามารถในการวางแผนเชิงวิศวะของตนเอง (45.39%)

สรุป

การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจมีผลทำให้นักปညชีบริหารต้องมีคุณสมบัติในหลายด้าน เพื่อการพัฒนาตนเองเข้าสู่ค่าแนวหน้าที่การงานที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาคุณสมบัติของนักป Yöชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคฯได้ฯให้ความสำคัญกับคุณสมบัติเหล่านี้มากกว่า

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ภาคใต้ยังคงพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรมเป็นหลัก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเวลาไม่ก่อตัว ภาระทางสาขาอุตสาหกรรมมีมากขึ้น ความเจริญเติบโตทางธุรกิจในปัจจุบันเป็นสังคมของธุรกิจไร้พรมแดน ดังนั้น ศักยภาพของระบบข้อมูลทางการบริหารจัดการเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งกับการพัฒนาทางธุรกิจ เพื่อเข้าสู่มาตรฐานในระดับสากลและพร้อมในการแข่งขัน การศึกษาท่าความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ปัญชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคใต้ เป็นจุดเริ่มต้นของความเข้าใจที่สำคัญ (1) เทคนิคทางปัญชีบริหารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของอุตสาหกรรมภาคใต้ (2) บทบาทของนักปัญชี และ (3) คุณสมบัติของนักปัญชีบริหาร

ผลการศึกษาการใช้ปัญชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคใต้

การศึกษาการใช้บริหารบุคคลในอุตสาหกรรมภาคใต้ มาจากการสำรวจข้อมูลใน 3 จังหวัดภาคใต้คือ สุราษฎร์ธานี โดยกำหนดศูนย์อย่าง 100 ศูนย์อย่าง และสอบถามจากกลุ่มหัวเมืองของอุตสาหกรรมที่อยู่ใน ผลของการจัดเก็บข้อมูลได้จำนวน 86 ศูนย์อย่างคิดเป็น 86% ของทั้งหมด ซึ่งจะจายกส่วนที่อยู่ในตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 : กลุ่มตัวอย่าง

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้		
	สงขลา	ตรัง	สุราษฎร์ธานี
อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา	8	4	4
อุตสาหกรรมน้ำมันพืช	4	1	1
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง	12	5	4
อุตสาหกรรมยางพารา	18	12	4
อุตสาหกรรมพลาสติกและเย็น	9	-	-
รวม	51	22	13

การน้ำเส้นอผลการศึกษาการใช้ปัญชีบริหารในอุดสาหกรรมภาคใต้ แยกออกเป็น 3 ส่วนคือ (1) การปัญชีบริหาร (2) บทบาทของนักปัญชี และ (3) คุณสมบัติของนักปัญชีบริหาร ซึ่งผลการศึกษามีสังเขปดังนี้

การปัญชีบริหาร

การศึกษาในส่วนการปัญชีบริหารแยกการศึกษาเป็น 3 ส่วนคือ (1) เทคนิคการบัญชีบริหารที่ใช้ (2) ผู้ร่วมนำเทคนิคบัญชีบริหารมาใช้ และ (3) ปัญหาการใช้บัญชีบริหาร

เทคนิคการบัญชีบริหารที่ใช้แยกออกเป็น 5 กลุ่มคือ (1) การจัดทำงบกำไรขาดทุน (2) การตัดสินใจ (3) การวางแผนและการควบคุม (4) การกระจายอำนาจ และ (5) การวิเคราะห์งบการเงิน ผลการศึกษาสรุปในตารางที่ 5-2

ตารางที่ 5-2 : เทคนิคบัญชีบริหารที่ใช้

เทคนิคบัญชีบริหาร	รู้จักเทคนิคและเชื่อถือในปัจจุบัน	คาดว่าจะนำไปใช้	แล้วเคยทดลองใช้มาแล้ว	แต่ไม่คิดจะนำไปใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
ก. การจัดทำรายงานงบกำไรขาดทุน					
1.1 งบกำไรขาดทุนเพื่อรายงานบุคคลภายนอก	100.0	-	-	-	-
1.2 งบกำไรขาดทุนเพื่อการตัดสินใจ (รายงานแบบกำไรส่วนเกิน)	17.4	7.0	5.8	11.6	58.2
1.3 งบกำไรขาดทุนเพื่อการประเมินผล (รายงานแบบกำไรส่วนเกินและแยกเป็นหน่วยงาน)	19.8	11.6	8.1	8.1	52.4

เทคนิคปัญชีบริหาร	รู้จักเทคนิคและใช้อยู่ในปัจจุบัน	คาดว่าจะนำมาใช้	และเคยทดลองใช้มาแล้ว	แต่ไม่คิดจะนำมานำมาใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
ข. การตัดสินใจ					
ข-1 การตัดสินใจระยะสั้น					
1. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	24.4	11.6	2.3	15.1	46.6
2. การกำหนดราคากาขาย					
2.1 ต้นทุนผลิตผืนแบบรวม					
กำไร	16.3	17.4	3.5	5.8	57.0
2.2 ต้นทุนผลิต (รวมคงที่และผืนแปร) บางกำไร	14.0	16.3	2.3	3.5	64.0
2.3 ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารผืนแบบรวมกำไร	15.0	10.5	5.8	4.7	64.0
2.4 ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร (รวมคงที่และผืนแปร) บางกำไร	10.5	5.8	3.5	4.7	75.5
3. การตัดสินใจซื้อสินค้าหรือผลิตเอง	16.3	8.1	5.8	3.5	66.3
4. การตัดสินใจยกเลิกสินค้าหรือหน่วยงาน	30.2	11.6	3.5	7.0	47.7
5. การตัดสินใจเพิ่มสินค้าหรือหน่วยงาน	24.4	8.1	1.2	8.1	58.2

เทคนิคปฏิบัติทาง และใช้อยู่ ในปัจจุบัน	วิจักรห์เทคนิค คาดว่าจะ ^{น้ำใจใช้} ทดลองใช้ ^{มาแล้ว}	วิจักรห์เทคนิค และเคย ^{แต่ไม่คิดจะ} น้ำใจใช้	วิจักรห์เทคนิค ไม่วิจักรห์ ^{ศักดิ์สิทธิ์} เทคนิค	ต่างกันล่า	
6. การตัดสินใจเกี่ยวกับสินค้า คงเหลือ	20.9	8.1	1.2	3.5	66.3
ข-2 <u>การตัดสินใจระยะยาว</u>					
1. การวิเคราะห์งบจ่ายลงทุน					
1.1 NPV (Net present value)	34.9	11.6	3.5	7.0	43.0
1.2 IRR (Internal rate of return)	39.5	11.6	2.3	10.5	36.1
1.3 PI (Profitability index)	39.5	11.6	1.2	9.3	38.4
1.4 Payback period	39.5	9.3	1.2	8.1	41.9
ค. การซื้อขายประมาณค่าเนินการ					
1.1 งบประมาณขาย	16.2	10.5	3.5	5.8	64.0
1.2 งบประมาณผลิต					
- งบประมาณวัสดุติดตั้งทางตรง	12.8	7.0	1.2	4.7	74.3
- งบประมาณค่าแรงงาน					
ทางตรง	14.0	10.5	1.2	5.8	68.5
- งบประมาณค่าใช้จ่าย					
ในการผลิต	15.1	9.3	2.3	7.0	61.7
1.3 งบประมาณค่าใช้จ่าย					
ในการขาย	18.6	11.6	1.2	7.0	61.6

เทคนิคบัญชีบริหาร	รู้จักเทคนิค และใช้อยู่ ในปัจจุบัน	รู้จักเทคนิค คาดว่าจะ นำมาใช้	รู้จักเทคนิค ^{และเคย ทดลองใช้ มาแล้ว}	แต่ไม่คิดจะ นำมาใช้	ไม่รู้จักเทคนิค ^{เทคนิค} ตังกล่าว
1.4 งบประมาณค่าใช้จ่าย ในการบริหาร	17.4	11.6	3.5	4.7	61.8
1.5 งบประมาณการจัดซื้อ ^{วัสดุคง}	17.4	8.1	2.3	10.5	61.7
1.6 งบประมาณค่าใช้จ่าย ลงทุน	16.3	10.3	2.3	7.1	64.0
1.7 งบประมาณเงินสด	16.3	8.1	2.3	3.5	69.8
1.8 งบประมาณกำไรไว ขาดทุน	19.8	8.1	2.3	8.1	60.7
1.9 งบประมาณบดุล	16.3	10.5	2.3	5.8	65.1
4. การกระจายอานาจ					
1.1 ศูนย์รายได้	39.5	16.3	3.5	8.1	32.6
1.2 ศูนย์ต้นทุน	34.9	18.6	3.5	7.0	36.0
1.3 ศูนย์กำไร	37.2	19.8	2.3	10.5	30.2
1.4 ศูนย์การลงทุน	37.2	19.8	2.3	8.1	32.6
5. การวิเคราะห์พื้นการเงิน					
5-1 <u>การวิเคราะห์ความคล่อง</u>					
1.1 比率ส่วนเงินทุนหมุน เวียน (Current ratio)	26.7	9.3	2.3	10.5	50.2
1.2 比率ส่วนสินทรัพย์คล่อง ตัว (Acid-test ratio)	20.9	12.8	3.5	10.5	52.3

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	วัดจักรทุนนิคและใช้ชี้อยู่ในปัจจุบัน	คาดว่าจะนำมายใช้	และเคยทดลองใช้มาแล้ว	แต่ไม่คิดจะนำมายใช้	ไม่วัดจักรทุนนิค
จ-2 การวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้					
1. อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อเงินทุนรวม (Debt - Asset ratio)					
23.4	15.1	2.3	10.5	48.9	
2. อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อเงินทุน自有 equity ratio)					
23.4	15.1	2.3	10.5	48.9	
3. อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time interest earned)					
24.4	15.1	2.3	10.5	47.7	
จ-3 การวิเคราะห์ความสามารถในการใช้เงินทรัพย์					
1. ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาเก็บหนี้ (Average collection period)					
22.1	16.3	2.3	9.3	50.0	
2. อัตราการหมุนของลูกหนี้ (Accounts receivable turnover)					
19.8	14.0	2.3	12.8	51.1	
3. อัตราการหมุนของสินค้า (Inventory turnover)					
18.6	10.5	3.5	12.8	54.6	

วร์จักรเทคนิค และใช้อยู่ ในปัจจุบัน	วร์จักรเทคนิค คาดว่าจะ นำไปใช้ มาแล้ว	วร์จักรเทคนิค และเคย แต่งตั้งคิดจะ นำไปใช้	ผู้วร์จักรเทคนิค เทคนิค ต่างกล่าว
4. อัตราการหมุนของสินทรัพย์ ถาวร (Fixed assets turnover)	19.8	16.3	7.0
7-4 การวิเคราะห์ความสามารถ ในการหากำไร		10.5	46.4
1. อัตรากำไรขั้นต้น	32.5	7.0	1.2
2. อัตรากำไรสุทธิ	31.4	4.7	1.2
		8.1	54.6

จากตารางที่ 5-2 พบร้านกับชีของอุตสาหกรรมในภาคใต้ผู้วร์จักรเทคนิคปัญชีบริหาร
ส่วนผู้ริเริ่มการใช้เทคนิคปัญชีบริหาร จะเริ่มจากแผนกบัญชี/การเงินมากที่สุด ร้อยละ 43 ผลการ
ศึกษาสรุปในตารางที่ 5-3

ตารางที่ 5-3 : ผู้ริเริ่มนากเทคนิคปัญชีบริหารมาใช้

ผู้ริเริ่ม	จำนวน	ร้อยละ
แผนกบัญชี/การเงิน	37	43.0
ทีมงานบริหารของกิจการ	27	31.4
ที่ปรึกษาภายนอกกิจการ	8	9.3
ฤกษ์กำหนดมาจากการบริษัทฯ เดิม	11	12.8
อื่นๆ	3	3.5
	86	100.0

ปัญหาที่นักปัญชีพบเกี่ยวกับการนำเสนอเทคนิคปัญชีบริหารมาใช้คือ ผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ ขาดการวางแผนระบบปัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม และไม่ได้รับความสนใจสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ผลการศึกษาสรุปในตารางที่ 5-4

ตารางที่ 5-4 : ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร

ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ไม่ได้รับความสนใจสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง	22.1	22.1	19.8	9.3	26.7
2. ผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ	23.3	23.3	18.6	9.3	25.5
3. ความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางปัญชี	9.3	8.1	18.6	29.1	34.9
4. ความพร้อมของข้อมูลทางปัญชี (การจัดทำปัญชี)	9.3	10.5	22.1	26.7	31.4
5. ขาดการวางแผนระบบปัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม	23.3	18.6	22.1	11.6	24.4
6. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้ปัญชีบริหาร	12.8	15.1	23.3	23.3	25.5
7. ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	17.4	24.4	16.3	17.4	24.5
8. จำนวนบุคลากรทางค้านปัญชีน้อยเกินไป	12.8	12.8	29.1	19.8	25.5

บทบาทนักปัญชี

บทบาทนักปัญชีคือคาดหวังมีมากหมายหลายประการ แต่ผลการศึกษานักปัญชีในอุตสาหกรรมภาคใต้ยังมีคาดหวังบทบาทการนำเสนอข้อมูลไปช่วยทางการบริหารงานมากนัก ผลการศึกษาสรุปได้ตามตารางที่ 5-5

ตารางที่ 5-5 : บทบาทนักบัญชี

ปัจจัยการใช้บัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รวบรวม ศึกษา และสืบสารข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี	3.5	9.3	32.6	34.9	19.7
2. จัดทำข้อมูลทางการเงิน/การบัญชีเป็นกรณีพิเศษตามความต้องการของฝ่ายบริหาร	1.2	12.8	37.2	29.1	19.7
3. ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่าย	1.2	21.0	10.5	39.5	27.8
4. ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการศึกษาใจที่มีผลกระทบทางการเงิน	1.2	22.1	29.1	27.9	19.7
5. จัดทำแผนและการควบคุมทางด้านการเงิน	2.3	24.5	10.5	34.9	27.8
6. สร้างระบบการติดต่อและประสานงานระหว่างหน่วยงาน	2.3	25.6	24.4	30.2	17.5
7. การจัดทำข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการประเมินผล	2.3	12.8	38.4	26.7	19.8
8. การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเงิน	4.7	7.0	31.4	36.5	17.4
9. การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลทางด้านการเงิน/การบัญชี	5.8	5.8	19.8	38.4	30.2
10. เสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีและการสอบ	2.3	1.2	31.4	27.9	37.2

คุณสมบัติของนักปညะบวihar

นักปညะบวihar เข้ามา มีบทบาทอย่างมากในการต้านเนินงานของกิจการและโอกาสความก้าวหน้าทางวิชาชีพสูงมากที่สุด ดังนี้ คุณสมบัติของนักปညะบวihar ซึ่งมีมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า นักปညะในอุตสาหกรรมภาคใต้ “ให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของนักปညะบวihar น้อยมาก ผลการศึกษา สูปดาມตารางที่ 5-6

ตารางที่ 5-6 : คุณสมบัติของนักปညะบวihar

ป Yöดหาก�行ใช้ป Yöดบวihar	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์	2.3	15.1	43.0	27.9	11.7
2. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำและแรงจูงใจ	10.5	10.5	19.8	43.0	16.3
3. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	3.5	1.2	24.4	50.0	20.9
4. มีความสามารถในการศึกษา	4.7	11.6	15.1	37.2	31.4
5. มีความสามารถในการเรียงลำดับความสำคัญ					
ของงาน	12.8	7.0	12.8	45.3	22.1
6. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา	8.1	9.3	17.4	45.3	19.9
7. มีความสามารถในการบริหารเวลา	5.8	24.4	47.7	19.8	2.3
8. มีความสามารถในการปรับใช้เครื่องใช้					
สำนักงานสมัยใหม่	12.8	23.3	33.7	27.9	2.3
9. มีความสามารถในการกระจายอิทธิพล					
และความรับผิดชอบ	4.7	14.0	12.8	44.2	2.3
10. มีคุณธรรม/จริยธรรม	3.5	16.3	32.6	45.3	2.3
11. มีความสามารถในการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ					
ของตนเอง	2.3	12.8	10.5	43.0	31.4

ตารางที่ 5-6 ต่อ

ปัจจัยการใช้ปัญชีบวิหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของกิจการที่คนเองทำ	1.2	12.8	4.7	32.6	48.8
13. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางด้านอื่นๆ ซึ่งไม่เป็นปัญหาทางด้านบัญชี	4.7	12.8	32.6	37.2	12.7
14. มีความสามารถในการวางแผนเชิงวิศวกรรมของคนเอง	5.8	9.3	20.9	45.3	18.7

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการใช้ปัญชีบวิหารในอุตสาหกรรมภาคใต้ สรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีบัญชีบวิหาร บทบาทของนักบัญชี และคุณสมบัติของนักบัญชีบวิหารน้อยมาก นักบัญชีที่จะกำกับดูแลความความเจริญก้าวหน้าของการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ จะต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองให้มีมากขึ้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การพัฒนานักบัญชีในอุตสาหกรรมของภาคใต้ การพัฒนาจะมีลักษณะของการฝึกอบรมระยะสั้น ซึ่งสามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบคือ (ก) การอบรมในกิจการ (in-home training) และ (ข) การอบรมจากสถาบันการศึกษาหรือสมาคมวิชาชีพ

การอบรมในกิจการ เป็นการฝึกอบรมระยะสั้นที่จัดโดยกิจการเอง โดยอาจใช้วิทยากรจากภายในหรือภายนอกขององค์กรธุรกิจ ลักษณะการฝึกอบรมเน้นการทบทวนความรู้ที่เคยเรียนมาแล้ว และเพิ่มเติมความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยปัจจุบัน เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจและความมั่นใจในการใช้ความรู้

การอบรมจากสถาบันการศึกษาหรือสมาคมวิชาชีพ เป็นการฝึกอบรมระยะสั้นที่จัดโดยสถาบันการศึกษา หรือสมาคมวิชาชีพ ซึ่งช่วยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนนักบัญชีไม่มากพอที่จะจัดการฝึกอบรมเอง อันจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่ได้มีกจะเป็นภาพรวมมากกว่าการมองอุตสาหกรรมของคนเอง

2. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หลักสูตรที่สอนในปัจจุบันต้องมีการปรับปรุงมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการบริหารและการใช้ข้อมูล โดยมุ่งเน้นการบริหารและการใช้ข้อมูลทางบัญชี เพื่อช่วยในการบริหารมากขึ้น สภาพปัจจุบัน โครงสร้างหลักขยายสาขาวิชาทางด้านบัญชีออกเป็น หลายสาขา เพื่อใช้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาค้านบัญชีบริหารจะเป็น วิชาสาขาวิชาชีพที่สร้างเสริมโอกาสของ การกำราบัญชีและที่สูงมากขึ้น นอกจากนี้การเรียน การสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาตนเอง ในอนาคตของ การทำงาน เนื่องจาก การปรับปรุงในอนาคต มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ทำให้เนื้อหาวิชา มีการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

3. การทิวจัยทางสาขาวิชานี้ ความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชานี้ยังมีน้อยมาก จึง ควรสนับสนุนให้มีการวิจัยในเรื่องต่างๆ มากขึ้น เพื่อเข้าใจถึงสภาพปัจจุบันของสาขาวิชานี้ ยังจะทำ ให้มองเห็นถึงศักยภาพและทิศทางของสาขาวิชาต่อไป แนวทางการศึกษาวิจัยอยู่ในรูปของ การสนับสนุนแนวปฏิบัติของภาครัฐบาล เช่น การจัดทำบัญชีตามแนวทางที่รัฐบาลกำหนด ผลกระทบของระบบภาษีต่อการพัฒนาการจัดทำบัญชี เป็นต้น

การวิจัยอาจอยู่ในรูปแบบการเปรียบเทียบกับประเทศไทย หรือประเทศอื่นๆ เพื่อช่วยกำหนด แนวโน้มโดยการเจรจาทางด้านธุรกิจบริการ เนื่องจากอาชีพบัญชีถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจบริการ และนำไปใช้ในการเจรจาของ GATT ตั้งนี้ ก่อนเปิดเสรีทางวิชาชีพจะมีมากขึ้น ซึ่งหลักสูตรการ เรียนการสอนจะต้องพัฒนาให้เท่าเทียมกับต่างชาติ

สรุป

การใช้บัญชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคฯ ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย เนื่องจากอุตสาหกรรมยังคงมุ่งเน้นการค้าทั่วโลก เพื่อการเสียภาษีอากร ในอนาคตการแข่งขันทางธุรกิจมีมากขึ้น การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อช่วยในการบริหารงานมีบทบาทมากขึ้น ตั้งนี้ บัญชีบริหารจะเข้ามายัง บทบาทมากขึ้น การพัฒนานักบัญชีให้มีความรู้ความสามารถทางด้านบัญชีบริหารเป็นสิ่งจำเป็น ประกอบกับการศึกษาวิจัยทางด้านบัญชีเพื่อความเข้าใจในสถานการณ์ปัจจุบัน จะช่วยเสริมสร้าง แนวทางพัฒนาให้ดีขึ้นมากขึ้น

บรรณานุกรม

กองบัญชีธุรกิจ กิจกรรมการค้า การค้าบริการสาขาธุรกิจค้านวชาชีพการบัญชี กองบัญชีธุรกิจ 2536

ความตื่น โน้มาร์ท, ศูนย์ฯ นราธัย และคณฑ์ฯ ศูนย์ฯ "การพัฒนาระบบการบัญชีบริหาร ก้าวสำคัญของธุรกิจในยุคการผลิตแบบไฮเทค" การปรับตัวของนักบัญชีกับการไปสู่ความเป็น NICs สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2532

ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้ รายงานภาวะเศรษฐกิจ และการเงินภาคใต้ ปี 2527

มารวย พุฒลี "บทบาทของนักบัญชีกับการขยายตัวของเศรษฐกิจ" การปรับตัวของนักบัญชีกับการไปสู่ความเป็น NICs สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2532

ศูนย์เศรษฐกิจยุทธศาสตร์ภาคใต้ ท่าเนียบ โรงงานอุตสาหกรรมที่สามัญของภาคใต้ ปี 2534

ศิริสังข์ ใจนก อ่าน "ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อบัญชีบริหาร" นักบัญชีกับธุรกิจยุคไฮเทค สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย 2534

Charles T.Horngren and Gray L.Sundem, Introduction to Management Accounting, 8th edition, Prentice-Hall International, Inc., 1990

John Arnold and Tony Hope, Accounting for Management Decisions, 2nd edition, Prentice-Hall International, Inc., 1990

Michael W.Maher, Clyde P.Stickney and Roman L.Weil Managerial Accounting : An Introduction to Concepts Methods and Uses, 5th edition, The Dryden Press 1994

Leslie Chadwich, The Essence of Management Accounting, Prentice-Hall International, Inc., 1991

Robert A.Howell and Michiharu Sakurai, "Management Accounting (and other) lessons from the Japanese" management Accounting (December 1992)

Robert S.Kaplan and Anthony A. Alkimon, Advanced Management Accounting, 2nd edition, Prentice-Hall 1989

Ronald W.Hilton, Management Accounting, McGraw-Hill, Inc., 1988

ภาคผนวก 1

ข้อมูลของกิจการและข้อมูลของสุมหปณชี

จากการสุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้จากจังหวัดสงขลา ตรัง และสุราษฎร์ธานี จำนวน 100 ตัวอย่าง การเก็บข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์โดยสัมภาษณ์จากสุมหปณชีของโรงงานอุตสาหกรรมที่สุ่มตัวอย่างมีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 86 ซึ่งจะสรุปข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือข้อมูลของกิจการ และข้อมูลของสุมหปณชี หรือผู้จัดการฝ่ายบัญชีการเงิน

ข้อมูลของกิจการ

ข้อมูลของกิจการแยกออกเป็นประเภทของธุรกิจ เป็นทุนจดทะเบียน กิจการ สำนักงาน สำนักงานธุรกิจ ระยะเวลาของความดำเนินธุรกิจ และจำนวนพนักงานในกิจการ ในแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ อุตสาหกรรมน้ำมันย่างพารา อุตสาหกรรมน้ำมันพิช อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง และอุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ ซึ่งกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคืออุตสาหกรรมน้ำมันย่างพารา 39.5% เนื่องจากสูงสุดกิจการมีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด รายละเอียดของประเภทธุรกิจแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ประเภทของธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
อุตสาหกรรมน้ำมันย่างพารา	16	18.6
อุตสาหกรรมน้ำมันพิช	6	7.0
อุตสาหกรรมยางพารา	34	39.5
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง	21	24.4
อุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ	9	10.5
รวม	86	100.0

เงินทุนจัดตั้งกิจการ

เงินทุนจัดตั้งกิจการแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือต่ำกว่า 20 ล้านบาท 21-40 ล้านบาท 41-60 ล้านบาท 61-80 ล้านบาท และ 80 ล้านบาทขึ้นไป จากแบบสอบถามจะลงทุนในกลุ่มต่ำกว่า 20 ล้านบาทมากที่สุดร้อยละ 32.6 รายละเอียดของเงินทุนจัดตั้งกิจการแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : เงินทุนจัดตั้งกิจการ

เงินทุนจัดตั้งกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ล้านบาท	28	32.6
21-40 ล้านบาท	15	17.4
41-60 ล้านบาท	12	14.0
61-80 ล้านบาท	8	9.3
80 ล้านบาทขึ้นไป	23	26.7
รวม	86	100.0

ลักษณะการจัดตั้งธุรกิจ

การจัดตั้งธุรกิจทางกฎหมายแยกได้เป็น 3 รูปแบบคือ เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด จากการสอบถามโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้จะจัดตั้งในรูปบริษัทจำกัดมากที่สุดร้อยละ 72.1 รายละเอียดของลักษณะการจัดตั้งธุรกิจแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : สักษณะการค้าสัมภารกิจ

สักษณะการค้าสัมภารกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	1	1.2
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	23	26.7
บริษัทจำกัด	62	72.1
รวม	86	100.0

ระยะเวลาของการค้าเนินธุรกิจ

ระยะเวลาของการค้าเนินธุรกิจ แยกเป็น 5 กลุ่มศือ ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี, 11-15 ปี และ 20 ปีขึ้นไป ระยะเวลาของการค้าเนินธุรกิจอยู่ในกลุ่มต่ำกว่า 5 ปีมากที่สุด ร้อยละ 33.7 รายละเอียดของระยะเวลาการค้าเนินธุรกิจแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : ระยะเวลาของการค้าเนินธุรกิจ

ระยะเวลาของการค้าเนินธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	29	33.7
5-10 ปี	26	30.2
11-15 ปี	13	15.1
15-20 ปี	7	8.2
20 ปีขึ้นไป	11	12.8
รวม	86	100.0

จำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงานแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 20 คน, 20-100 คน, 101-200 คน, 201-300 คน และ 300 คนขึ้นไป อุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้มีการจ้างงานในกลุ่ม 20-100 คน มากที่สุด ร้อยละ 31.4 รายละเอียดของจำนวนพนักงานแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : จำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 คน	7	8.1
20-100 คน	27	31.4
101-200 คน	17	19.8
201-300 คน	13	15.1
300 คนขึ้นไป	22	25.6
รวม	86	100.0

ข้อมูลของสมัยปฏิรูป

ข้อมูลของสมัยปฏิรูปจะสอบถามเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งสมัยปฏิรูป ระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ และตำแหน่งเริ่มต้นในกิจการ

เพศ

จากการสุ่มตัวอย่างงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้ 86 ตัวอย่าง สมัยปฏิรูปเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.3 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 47.7 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	45	52.3
หญิง	41	47.7
รวม	86	100.0

การศึกษา

สมบูรณ์ ร้อยละ 54.7 จบระดับปวช. ในสาขาวิชาทางด้านการปั้นซี ร้อยละ

30.2 จบระดับประถมศึกษาปีพén สาขาวิชาการปั้นซี รายละเอียดของระดับการศึกษาแสดงในตาราง

ที่ 7

ตารางที่ 7 : การศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย	6	7.0
ประถมศึกษาปีพén	26	30.2
ปวช.	47	54.7
อื่นๆ	7	8.1
รวม	86	100.0

อายุ

สมุหบัญชีร้อยละ 43.0 มีอายุในช่วง 30-39 ปี และร้อยละ 27.9 มีอายุในช่วงต่ากว่า 30 ปี รายละเอียดของสมุหบัญชีแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ากว่า 30 ปี	24	27.9
30-39 ปี	37	43.0
40-49 ปี	7	8.2
50-59 ปี	10	11.6
60 ปีขึ้นไป	8	9.3
รวม	86	100.0

ระยะเวลาที่ค่าว่างตำแหน่งสมุหบัญชี

สมุหบัญชีร้อยละ 41.9 อายุในตำแหน่งสมุหบัญชีต่ากว่า 5 ปี และร้อยละ 22.1 อายุในตำแหน่งนี้ 5-10 ปี ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าช่วงระยะเวลาที่ค่าว่างตำแหน่งสมุหบัญชีนานนัก รายละเอียดของระยะเวลาที่ค่าว่างตำแหน่งสมุหบัญชี แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : ระยะเวลาที่ต้องค่าແ愧นสูบบุหรี่

ระยะเวลาที่ต้องค่าແ愧นสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	36	41.9
5-10 ปี	19	22.1
11-15 ปี	9	10.5
16-20 ปี	10	11.6
20 ปีขึ้นไป	12	13.9
รวม	86	100.0

ระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ

สูบบุหรี่จะทำงานในกิจการไม่นานนัก อุปนัยช่วงเวลาต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 39.5 และช่วงเวลา 5-10 ปี ร้อยละ 24.4 รายละเอียดระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ แสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : ระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ

ระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	34	39.5
5-10 ปี	21	24.4
11-15 ปี	12	14.0
16-20 ปี	8	9.3
20 ปีขึ้นไป	11	12.8
รวม	86	100.0

ตามแผนที่เริ่มต้น

สมุบัญชีจะ เริ่มต้นทำงานในตามแผนพนักงานด้านบัญชีมากที่สุด ร้อยละ 46.5 ซึ่งจะเป็นตามแผนที่ตรงกับการพัฒนาเข้าสู่ค่าແ海报์สูงสมุบัญชี รายละเอียดของค่าແ海报์ที่เริ่มต้นของสมุบัญชี แสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : ตามแผนที่เริ่มต้น

ตามแผนที่เริ่มต้น	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานทั่วไป	11	12.8
พนักงานทางด้านการเงิน	4	4.7
พนักงานทางด้านบัญชี	40	46.5
พนักงานทางด้านการผลิต	12	14.0
อื่นๆ	19	22.0
รวม	86	100.0

ภาคผนวก 2

แบบสอบถาม

ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ จ.สงขลา
โทร. (074) 212826

ตุลาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านสมบูรณ์/ผู้จัดการฝ่ายปัญชีการเงิน

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นคณะที่
จัดการทางด้านการเรียนการสอนทางบริหารธุรกิจ ศัลยกรรมทางด้านบริหารธุรกิจจะทำให้
ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานจริงทางธุรกิจมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการ
เรียนการสอน การวิจัยเรื่องการใช้ปัญชีบริหารในอุตสาหกรรมภาคใต้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการ
เพิ่มพูนความรู้ทางด้านปัญชีของอุตสาหกรรมมากขึ้น ผลการศึกษานี้จะต้องได้รับความอนุเคราะห์ใน
การตอบแบบสอบถามของท่าน

คณะผู้วิจัยหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสมแก้ว รุ่งเสศ เกรียงไกร)

ผู้อำนวยการวิจัย

แบบสอบถาม : การใช้ปั๊บวิหารในอุตสาหกรรมภาคใต้

ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม.....

ตำแหน่ง.....

ชื่อกิจการ.....

จังหวัด.....

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลของกิจการ

1. ประเภทของธุรกิจ

- 1. อุตสาหกรรมไม้ย่างพารา
- 2. อุตสาหกรรมน้ำมันเปี๊ช
- 3. อุตสาหกรรมย่างพารา
- 4. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประมง
- 5. อุตสาหกรรมพลาสติกและอื่นๆ

2. เงินทุนจัดตั้งกิจการ

- 1. ต่ำกว่า 20 ล้านบาท
- 2. 21-40 ล้านบาท
- 3. 41-60 ล้านบาท
- 4. 61-80 ล้านบาท
- 5. 80 ล้านบาทขึ้นไป

3. การจัดตั้งธุรกิจอยู่ในสังคม哪

- 1. เจ้าของคนเดียว
- 2. ห้างหุ้นส่วน
- 3. บริษัทจำกัด
- 4. อื่นๆ (ระบุ)

4. ระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ

- 1. ต่ำกว่า 5 ปี
- 2. 5-10 ปี
- 3. 11-15 ปี
- 4. 15-20 ปี
- 5. 20 ปีขึ้นไป

5. จำนวนพนักงานในกิจการ

- 1. ต่ำกว่า 20 คน
- 2. 20-100 คน
- 3. 101-200 คน
- 4. 201-300 คน
- 5. 300 คนขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลของสมบัติ/ทรัพย์จัดการฝ่ายบัญชีการเงิน

1. เพศ

- 1. ชาย
- 2. 女

2. ระดับการศึกษา (ให้ระบุระดับการศึกษาสูงสุด)

- 1. มัธยมศึกษาตอนต้น
- 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3. ประถมศึกษา ระดับวิชาชีพ ระดับสาขาวิชา.....
- 4. ปริญญาตรี ระดับสาขาวิชา.....
- 5. อื่นๆ (ระบุ).....

3. อายุ

- 1. ต่ำกว่า 30 ปี
- 2. 30-39 ปี
- 3. 40-49 ปี
- 4. 50-59 ปี
- 5. 60 ปีขึ้นไป

4. ท่านดำรงตำแหน่งสมูห์บัญชีเป็นเวลา

- 1. ต่ำกว่า 5 ปี
- 2. 5-10 ปี
- 3. 11-15 ปี
- 4. 16-20 ปี
- 5. 20 ปีขึ้นไป

5. ท่านทำงานอยู่ในกิจการนี้เป็นเวลา

- 1. ต่ำกว่า 5 ปี
- 2. 5-10 ปี
- 3. 11-15 ปี
- 4. 16-20 ปี
- 5. 20 ปีขึ้นไป

6. ท่านเริ่มต้นทำงานในกิจการนี้ในตำแหน่ง

- 1. พนักงานทั่วไป
- 2. พนักงานทางด้านการเงิน
- 3. พนักงานทางด้านบัญชี
- 4. พนักงานทางด้านการผลิต
- 5. อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคปัญชีบริหารที่ใช้

1. ให้ท่านพิจารณา เทคนิคปัญชีบริหารที่แสดงในตารางข้างล่าง แสดงความเห็นว่าเป็นปัจจุบันกิจการ
ที่ทำงานอยู่ได้ค้าเนินการใช้เทคนิคเหล่านี้อย่างไร

เทคนิคปัญชีบริหาร	รู้จักเทคนิคและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักเทคนิคคาดคะ炬และนำไปใช้	รู้จักเทคนิคและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักเทคนิคแต่ไม่คิดจะนำไปใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
<p>1. การคำนวณต้นทุนสินค้า</p> <p>1.1 ต้นทุนเต็ม (รวมทั้งต้นทุนผืนแปรและต้นทุนคงที่)</p> <p>1.2 ต้นทุนผืนแปร</p> <p>2. การจัดทำรายงานงบกำไรขาดทุน</p> <p>2.1 งบกำไรขาดทุนเพื่อรายงานบุคคลภายนอก</p> <p>2.2 งบกำไรขาดทุนเพื่อการตัดสินใจ (รายงานแบบกำไรส่วนเกิน)</p> <p>2.3 งบกำไรขาดทุนเพื่อการประเมินผล (รายงานแบบกำไรส่วนเกินและแยกเป็นหน่วยงาน)</p>					

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	รู้จักเทคนิคและใช้อุปกรณ์เบื้องต้น	รู้จักเทคนิคการว่าจะน้ำมานำใช้	รู้จักเทคนิคและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักเทคนิคแต่ไม่เคยใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
<p>3. การวิเคราะห์จุดศูนย์ทุน</p> <p>4. การกำหนดราคากาขาย</p> <p>4.1 ต้นทุนผลิตผืนแบบกว้าง ก้าว</p> <p>4.2 ต้นทุนผลิต (รวมคงที่และผืนแปร) บวกก้าว</p> <p>4.3 ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารผืนแปร บวกก้าว</p> <p>4.4 ต้นทุนผลิตและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร (รวมคงที่และผืนแปร) บวกก้าว</p> <p>5. การศึกษาใจซื้อสินค้าหรือผลิต เอจ</p> <p>6. การศึกษาใจยกเลิกสินค้าหรือหน่วยงาน</p> <p>7. การศึกษาใจเพิ่มสินค้าหรือหน่วยงาน</p> <p>8. การศึกษาใจเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ</p>					

	รู้จักเทคนิค และใช้อยู่ใน ปัจจุบัน	รู้จักเทคนิค คาดว่าจะ นำมาใช้	รู้จักเทคนิค และเคย ทดลองใช้ มาแล้ว	รู้จักเทคนิค แต่ไม่คิดจะ นำมาใช้	ไม่รู้จัก เทคนิค ตั้งกล่าว
เทคโนโลยีปัญชีบริหาร					
9. การวิเคราะห์งบจ่ายลงทุน					
9.1 NPV (Net present value)					
9.2 IRR (Internal rate of return)					
9.3 PI (Profitability index)					
9.4 Payback period					
10. การศึกษางบประมาณดำเนิน การ					
10.1 งบประมาณขาย					
10.2 งบประมาณผลิต					
ก. งบประมาณวัสดุติดตั้ง					
ครอง					
ข. งบประมาณค่าแรงงาน					
ทางตรง					
ค. งบประมาณค่าใช้จ่าย					
ในการผลิต					
10.3 งบประมาณค่าใช้จ่าย ในการขาย					

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	รู้จักเทคนิคและใช้อุปกรณ์ปัจจุบัน	รู้จักเทคนิคคาดว่าจะนำมาใช้	รู้จักเทคนิคทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักเทคนิคแต่งตั้งจะนำมาใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
10.4 งบประมาณค่าใช้จ่ายในการบริหาร					
10.5 งบประมาณการซื้อวัสดุคงคล					
10.6 งบประมาณค่าใช้จ่ายลงทุน					
10.7 งบประมาณเงินสด					
10.8 งบประมาณก้าวขาตุน					
10.9 งบประมาณงบดุล					
11. การซื้อสิ่งของตามความต้องการ					
11.1 สูญเสียรายได้					
11.2 สูญเสียต้นทุน					
11.3 สูญเสียกำไร					
11.4 สูญเสียการลงทุน					
12. การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมเลื่อนครอง (linear programming)					
13. การวิเคราะห์โครงข่ายงาน (network analysis)					
14. การวิเคราะห์ชีตร้าส่วนทางการเงิน					

เทคนิคปัญชีบริหาร	รู้จักเทคนิคและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักเทคนิคศาสตร์ว่าจะนำไปใช้	รู้จักเทคนิคและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักเทคนิคแต่ไม่คิดจะนำไปใช้	ไม่รู้จักเทคนิค
14.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current ratio)					
14.2 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (Acid-test ratio)					
14.3 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อเงินทุนรวม (Debt-equity ratio)					
14.4 อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time interest earned)					
14.5 ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาเก็บหนี้ (Average collection period)					
14.6 อัตราการหมุนของลูกหนี้ (Accounts receivable turnover)					
14.7 อัตราการหมุนของสินค้า (Inventory turnover)					

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์	รู้จักเทคนิคและใช้อยู่ในปัจจุบัน	รู้จักเทคนิคคาดว่าจะนำมายังชีพมาแล้ว	รู้จักเทคนิคและเคยทดลองใช้มาแล้ว	รู้จักเทคนิคแต่ไม่เคยจะนำมายังชีพ	ไม่รู้จักเทคนิค
14.8 ปั๊ตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed assets turnover)					
14.9 ปั๊ตรากรไวนท์ตัน					
14.10 ปั๊ตรากรไรมสูทบี					

2. ผู้เรียนนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการศึกษา

- 1. แผนกปฏิบัติ/การเงิน
- 2. ทีมงานบริหารของกิจการ
- 3. ทีปรึกษาภายนอกกิจการ
- 4. ถูกกำหนดภายนอกกิจการ
- 5. อื่นๆ (ระบุ)

3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ปัญชีบริหารในธุรกิจ ศี๐

ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>1. ไม่ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง</p> <p>2. ผู้บริหารระดับสูงไม่เห็นความสำคัญ</p> <p>3. ความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางบัญชี</p> <p>4. ความพร้อมของข้อมูลทางบัญชี (การจัดทำบัญชี)</p> <p>5. ขาดการวางแผนระบบบัญชีที่ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>6. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้บัญชีบริหาร</p> <p>7. ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>8. จำนวนบุคลากรทางด้านบัญชีน้อยเกินไป</p>					

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลบทบาทของนักปฏิบัติ

ในฐานะที่ท่านเป็นสมุหปัญชี ท่านมีความเห็นว่านักปฏิบัติควรจะมีบทบาทในด้านต่างๆ ดังนี้

ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<ol style="list-style-type: none"> 1. รวบรวม ศึกษา และสืบสารข้อมูลทางการเงิน/ การบัญชี 2. จัดทำข้อมูลทางการเงิน/การบัญชี เป็นกรณีพิเศษ ตามความต้องการของฝ่ายบริหาร 3. ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่าย 4. ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในเรื่องการศึกษาใจที่มีผลกระทบทหารทางการเงิน 5. จัดทำแผนและการควบคุมทางด้านการเงิน 6. สร้างระบบการติดต่อและประสานงานระหว่างหน่วยงาน 7. การจัดทำข้อมูลทางการบัญชี เพื่อการประเมินผล 8. การคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายใน และภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเงิน 9. การพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลทางค้านการเงิน/การบัญชี 10. เสนอแนะหลักการทางด้านบัญชีที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชี 					

ส่วนที่ ๕ : ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักปฏิบัติวิหาร

ท่านคิดว่านักปฏิบัติวิหารมีคุณสมบัติในเรื่องต่างๆ ดังไปนี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหาการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์					
2. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นผู้นำและแรงจูงใจ					
3. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร					
4. มีความสามารถในการตัดสินใจ					
5. มีความสามารถในการเรียงลำดับความสำคัญของงาน					
6. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา					
7. มีความสามารถในการบริหารเวลา					
8. มีความสามารถในการประดิษฐ์เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่					
9. มีความสามารถในการกระจายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ					
10. มีคุณธรรม/จริยธรรม					
11. มีความสามารถในการพัฒนาทางด้านวิชาชีพของตนเอง					
12. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ ของกิจการที่ตนเองทำงาน					

ปัจจัยการใช้ปัญชีบริหาร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางด้านอื่นๆ ซึ่งไม่เป็นปัญหาทางด้านปัญชี					
14. มีความสามารถในการวางแผนเชิงวิศวกรรมโยธา					